Nr. 91. Piątek, 22. Kwietnia 1887. **Rok 77.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy ksztuje w miejscu 5 centów, (zamiejscowy?) 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ul. Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej„, otrzymną cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 2 kwietnia b. r. nadzwyczajnego profesora dr. Anatola **L e w i c k i e g o**, zamianować najmiłościwiej zwyczajnym profesorem historyi austryackiej w uniwersytecie krakowskim.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18 kwietnia b. r. prefekta jurydycznego Akademii terezyańskiej i docenta prywatnego uniwersytetu wiedeńskiego, dr. Ludwika **M i t t e i s**, zamianować najmiłościwiej nadzwyczajnym profesorem prawa rzymskiego w uniwersytecie praskim z niemieckim językiem wykładowym.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela tymczasowego szkoły etatowej w Dublanach, Eliasza **C z y ż a**, rzeczywistym nauczycielem tejże szkoły; nauczyciela tymczasowego, Antoniego **W e i s s a**, w Niebylcu, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Dylągówce; tymczasowego nauczyciela, Felicyana **T r u s z k o w s k i e g o**, w Lubeni, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Lubeni i tymczasowego nauczyciela, Jana **T a t k o w s k i e g o**, w Łące, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Łące.

Obwieszczenie.

Reskryptem z 1 marca 1887 r. l. 4935 przedłużyło wysokie c. k. Ministerstwo handlu na rok drugi udzielony dnia 10 kwietnia 1886, Ludwikowi Franciszkowi Janowi **M i a n o w s k i e m u**, inżynierowi w Stanisławowie, wyłączny przywilej na wodny motor.

Co się do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 22 kwietnia.

Kilkudniowe rokowania Deputacyj obu parlamentów nad sprawą oznaczenia kwot, jakie mają przypaść z jednej strony na Przedlitawią, z drugiej na Węgry, przy pokrywaniu wspólnych wydatków, doprowadziły ostatecznie do rezultatu, który w danych warunkach można nazwać zadowalającym, zachodziła albowiem na seryo obawa rozbicia się pertraktacyj, a ewentualność taką zapowiadały nawet, i to w formie dość stanowczej, niektóre dzienniki peszteńskie. Na przedwczorajszem wspólnem posiedzeniu Delegacyj powzięto mianowicie uchwałę, aby w myśl wniosku podkomitetów, utrzymać dotychczasowy stan rzeczy, czyli innemi słowy, aby stosunek przyczyniania się Austryi i Węgier do wydatków, uznanych za wspólne, pozostał na przyszłe dziesięciolecie zupełnie taki sam, jak go oznaczono w dobiegającej właśnie do kresu ugodzie. I nadal tedy ma obowiązywać dwuprocentowe *praecipuum* za Pogranicze wojskowe, jako ciężar skarbu węgierskiego, a na pokrycie wydatków, pozostałych po odciągnięciu tych dwóch milionów, Przedlitawia ma płacić 30 procent, zaś Austrya 70 procent. Ponieważ nie ma wątpliwości, że oba ciała prawodawcze, prawdopodobnie jeszcze w ciągu sesyi bieżącej, użyczą owej uchwale swego zatwierdzenia, więc austro-węgierską ugodę co do kwot, można uważać za zapewnioną, i usuniętą na razie z porządku dziennego.

Wszystkie dzienniki, zarówno wiedeńskie jak peszteńskie, wypowiadając żywe zadowolenie z takiego zwrotu, stwierdzają zarazem fakt, że w przeprowadzonej właśnie walce żadna strona nie może być uważaną za zwyciężoną, a obie mają równe prawo do nazwy zwycięzcy. Deputacya austryacka, która od samego początku kampanii nie przekraczała granic defensywy, osiągnęła, skutkiem umiarkowanego i pojednawczego postępowania, zupełny sukces, utrzymała się bowiem na bronionych przez siebie pozycyach i siłą argumentów zniewoliła deputacyę zalitawską do tego, że ta odstąpiła od swych żądań skierowanych do usunięcia *praecipuum*. Deputacyi zaś węgierskiej należy się uznanie przedewszystkiem za to, że przekonawszy się o słuszności wywodów przeciwnej strony, uznała wysoką wartość pokojowego załawienia kwestyi kwot i przyczyniła się chętnie do utrwalenia przyjaznego porozumienia pomiędzy oboma, tak ściśle ze sobą połączonemi państwami. A zawartą ugodę tem wyżej należy cenić, iż przyszła ona do skutku bez najmniejszego z góry nacisku, bez żadnej ingerencyi obu Ministerstw, jedynie z przeświadczenia o potrzebie nawiązania i utrzymania jak najlepszych obopólnych stosunków. Ta to okoliczność nadaje dokonanemu porozumieniu ze wszech miar pocieszający charakter i zdaje się być dobrą wróżbą dla znajdujących się jeszcze w toku kwestyj ugodowych.

Godnym jest dalej uwagi fakt, że obecnie po raz pierwszy, od czasu wprowadzenia formy dualistycznej, deputacye kwotowe porozumiały się co do stosunku, w jakim oba państwa mają pokrywać wspólne wydatki, w drodze bezpośrednich rokowań i to w czasie stosunkowo bardzo krótkim. Fakt taki uwydatni się tem dobitniej, gdy przypomnimy sobie negocyacye ugodowe przed dziesięcioma laty i forsowne zabiegi, jakie czyniono, aby przynajmniej za pomocą prowizoryum osiągnąć dzieło ugody. Rzut oka na ostatnie rokowania i porównanie ich z przeszłością, musi przekonać każdego o utrwaleniu ostatniemi laty dualistycznej formy państwowej i o postępach dobrego porozumienia między obu połowami Monarchii, w czem, jak ogólnie podnoszą, niemałą ma zasługę gabinet hr. Taaffego, który, wierny swemu programowi, starał się zawsze utrzymywać i rozwijać jak najserdeczniejsze stosunki z rządem krajów korony św. Szczepana.

Sprawy krajowe.

(Reforma gminna.)

(Ciąg dalszy).

(Dr. X.) Dr. Fruchtmann mówił o gminach miejskich, Tadeusz Wasilewski podniósł wady administracyi gmin wiejskich. Jednego doświadczenie zniewoliło upominać się nie tylko o szereg reform, których sformułowanie, dla ich zawiłości, pozostawił komisyjnym badaniom w Wydziale krajowym, na polu gospodarki miejskiej, lecz oraz podać w wątpliwość owoce 20 letniego gospodarstwa gminnego w kraju i żądać rewizyi ustawodawstwa gminnego; drugi na podstawie spostrzeżeń, uczynionych przez siebie samego w mniejszym zakresie gospodarki **g m i n w i e j s k i c h**, podniósł myśl łączenia gmin i obszarów dworskich w okręgi gminne, z dodaniem wyszczególnionych zasad sądownictwa policyjno-karnego w gminach.

Jeden i drugi wystąpili z projektami dobrze obmyślanemi i ściśle odgraniczonemi.

Wniosek dr. **F r u c h t m a n a** brzmi jak następuje:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:

I. Aby jak najobszerniej zbadał wyni-

---

6)

ZA KULISAMI

(Ciąg dalszy.)

IV.

Upłynęło kilka tygodni. Dziewczyna zbiedniała i pobladła, zostały jej tylko oczy duże, świecące. Smutna i milcząca spełniała swoje codzienne zajęcia mechanicznie lecz zarazem ściśle.

Odwiedziny siostry w domu nauczycielki stawały się coraz częstsze i coraz dłużej trwające. Zaczęła przychodzić co dzień na obiad, mówiono o spektaklach, które nie przynoszą dochodu, o złych interesach, o zastawieniu żydom garderoby, o rozbiciu się trupy i rychłym wyjeździe.

Wiktę mało obchodziły nieopłacające się spektakle i zastawiona garderoba, lecz przestraszyła ją zapowiedź rychłego wyjazdu aktorki. Tęsknota za utraconym rajem, jakim dla niej był teatr i niczem nie zwalczona chęć wrócenia do niego wytworzyły w niej odwagę i pobudziły do hazardowego kroku.

Wieczorem, gdy pani jej zajętą była rozmową z panem z brodą, zarzuciła na siebie chustkę, wypadła z sieni i ciemnemi uliczkami biegła, ile jej sił starczyło, do mieszkania aktorki. Odpoczęła chwilę, nabierając w płuca powietrza, przygładziła włosy, przeżegnała się i nieśmiało, drżącą ręką otworzyła drzwi.

— A to ty, Wikciu? — przywitała ją aktorka, zajęta pakowaniem swych rzeczy.

Dziewczyna pocałowała ją w rękę.

— Masz wiadomości od siostry?

— Nie — szepnęła.

— Więc cóż mi powiesz?

— Weź mnie pani z sobą — zawołała, zalewając się łzami — będę ci wierna, posłuszna, nie chcę ani grosza zasług, będę pracować, ile mi sił starczy, tylko mnie zabierz, pójdę z panią na koniec świata.

Józia zbliżyła się do niej.

— Źle ci u mej siostry?

— Nie — odpowiedziała cicho.

— Dlaczegóż chcesz uciekać?

— Smutno mi. W Zarzeczu uczyłam dzieci w szkole, miałam przyjaciółki na wsi, pani ze mną rozmawiała. Tu, cały dzień w kuchni, nikogo nie znam, do nikogo słowa przemówić nie mogę.

— I do teatru nie chodzisz — skończyła Józia.

Dziewczyna zasłoniła rzęsami oczy.

— Lubisz teatr?

Dziewczyna milczała.

— Tęsknisz za nim, radabyś zostać aktorką i dlatego chcesz uciec od siostry.... prawda?

Wikta w odpowiedź szepnęła:

— Gdzieby tam tak wielkie szczęście dla mnie!

— Uprzedzam cię, moje dziecko, ciężki to kawałek chleba, może najcięższy. I jeżeli ci się przykrzy w mieście, wracaj do ojca na wieś, będzie ci tam dobrze. Przynajmniej nie zaznasz upokorzeń i nędzy. Nie będziesz się tułać po świecie, żyć z dnia na dzień, a często uciekać....

Wikta nie rozumiała słów aktorki, patrzała na nią szeroko rozwartemi oczyma, nie śmiejąc się odezwać.

— Wieleż to dziewczyn, które poszły tą koleją, przeklinały swój los. Czy myślisz, że i ja nie żałuję swej doli?... Czyżbym nie była szczęśliwszą, gdybym jak siostra została nauczycielką?

Drzwi otworzyły się gwałtownie, do pokoju wbiegł trzydziestokilkoletni mężczyzna, ogolony, blady na twarzy, z dużym nosem i uśmiechem ironicznie zadowolonym.

— Jedziemy droga pani; trupa złożona.... trzech artystów i trzy artystki! — zawołał rozpromieniony, zdjął kapelusz, a głową wstrząsł, aby gęsta i długa grzywa włosów fantastycznie się ułożyła. — Wykupiłem od żyda na ciemno pomalowany pokój, salon, ogród i kurtynę. Cóż nam więcej potrzeba do szczęścia.... co?

Stanął w dramatyczno-komicznej pozie. Józia się uśmiechnęła, Wikta zawstydziła i przestraszyła.

Młody człowiek spostrzegł dziewczynę.

— Czy i to także kandydatka do związku małżeńskiego ze sztuką, w którym Melpomena ślub daje?

— Radaby — odparła Józia — lecz ja....

— Dlaczego marnować talent, jeżeli jest, i gasić ogień miłości do sztuki? No, moje dziecko, chcesz przysiądz na wierność i posłuszeństwo dramatowi?

Dziewczyna zarumieniona spuściła oczy, a nie wiedząc, co zrobić z rękami, zaczęła się bawić obrąbkiem fartuszka.

— Patrz pani, co za pyszna naiwna. Pokaż mi lepszą na wszystkich scenach polskich... Moje dziecko, przemów choćby dwa wyrazy, muszę usłyszeć twój głos. Mów, od tego zależy twój los i przyszłość.... No, zaczynamy.... raz,... dwa....

Wikta stała chwilę nieporuszona, na twarzy jej widać było walkę.... wyprostowała się, podniosła rękę w górę i drżącym ze wzruszenia głosem, zawołała:

— Za mną rycerze!...

Józia się rozśmiała, młody człowiek klasnął w dłonie.

— Brawo, wybornie, świetnie! Naiwna zmieniła się w bohaterkę.

Oklaski i pochwały oprzytomniły dziewczynę; patrzała spokojnie i poważnie w bladą twarz i na pół przymknięte oczy przyszłego dyrektora.

— Na zakończenie, zaśpiewaj cokolwiek — prosił dyrektor.

Dziewczę się zawahało.

— Zaśpiewaj Wikciu — zachęcała ją Józia. — Zaśpiewaj to, co z dziećmi śpiewałaś w szkole. Pierwszą lepszą piosnkę.

Dziewczyna odchrząknęła i czystym jak dzwonek i jak dzwonek ostrym zaintonowała głosem:

Idźmy wszyscy parami,
Nie machajmy rękami.
Przestępując z kroku w krok,
Zaśpiewajmy hop — hop — hop!

— Bosko! — wołał dyrektor — bosko!

— Ależ, kochany dyrektorze, dziewczyna jeszcze nic nie umie — szepnęła Józia.

— Nic, ale ma potężne środki, wspaniałe.

Zwrócił się do Wikty:

— Nie trać wiary w siebie, dziecko. Dziś nic nie umiesz, ale świątynia sztuki przed tobą otwarta.... idź śmiało. — Wyprostował się komicznie i robiąc śmieszno-poważną minę, wskazał ręką kierunek drogi, którą miała kroczyć Wikta.

Postawa dyrektora była tak komiczną, że dziewczyna się rozśmiała.

— Ona rozumie komizm. Czy to pani czuje? — odezwał się do Józi, wziął ją za rękę, wyprowadził do drugiego pokoju i drzwi zamknął.

— Dziewczynę biorę — mówił cicho, siląc się na naturalną powagę — oddaję ją pani pod opiekę i na naukę.... Za miesiąc powinna wystąpić. Gaża na początek pięć guldenów; płacę pierwszego.

— Żal mi dziewczęcia — odezwała się Józia.

— Jeżeli pani siebie nie żałuje?

— Zkąd pan to wiesz?

— Zresztą mniejsza — tylu już sztuka

kłości dotychczasowej dwudziestoletniej działalności samorządu gminnego w kraju naszym, a to nie tylko pod względem zarządu majątkowego, ale także pod względem spełnienia zadań, w myśl §. 27 lit. *b.* do *n.* ustawy gminnej na gminie ciężących i z tak zwanego poruczonego zakresu działania wypływających, niemniej pod względem praktykowanego w gminach naszych systemu opodatkowania gminnego.

II. Aby w swoim czasie przedłożył Sejmowi wynik tych badań i na podstawie tego wyniku poczynił wnioski, czy i o ile, przy zatrzymaniu w całej pełni samorządu gminnego, potrzebną i pożądaną jest reforma ustawodawstwa gminnego; mianowicie:

a) czyby nie należało, utrzymując gromady (osady) jako indywidualności odrębne pod względem praw majątkowych, nadać gminie, jako jednostce administracyjnej w ustroju społecznym, szerszej i silniejszej niż dotąd podstawy pod względem terytoryum, ludności i zasobów materyalnych;

b) czyby należało przy urządzeniu gmin — nie naruszając związku powiatowego — uwzględnić różnice, zachodzące między potrzebami i zasobami materyalnemi i moralnemi miast a temi samemi czynnikami po wsiach:

c) czyby nie należało, ostrzej i jaśniej zakreślić granic między zakresem działania reprezentacyi (Rady) gminnej, a zakresem działania tych organów gminnych, które powołane są nie tylko do wykonywania uchwał reprezentacyi, ale także do samodzielnego zastosowania ustaw i zasad, administracyi ogólnej się tyczących — ewentualnie czy zupełna reorganizacya tych organów nie byłaby wskazaną i możliwą;

d) czyby nie należało rozszerzyć i wydoskonalić nadzoru nad gminami nie tylko w kierunku zarządu majątkowego, ale także we wszystkich innych sprawach prawnej działalności gmin i obmyśleć przeciw gminom zaniedbującym swoje obowiązki, środki zaradcze, któreby pozwoliły — bez naruszenia prawa samorządu ustawą zagwarantowanego — złe usunąć;

e) czyby nie należało ordynacyi wyborczej dla gmin jaśniej sformułować i w tych gminach, w których mała tylko jest liczba wyborców, usunąć system podziału na Koła wyborcze.

Wniosek ten podpisali posłowie: Henryk Janko, Mroczkowski, ks. Kopyciński. dr. Weigel, Goldman, Czerkawski, Waygart. Jan Kapri, Romanowicz, Michałowski, ks. Sawa, Stan. Stadnicki, Simon, Zawadzki, Wasilewski, Kaszewko, Skałkowski, Pławicki.

Wniosek ten ma swoje dzieje. Po sposobie, w jaki sformułowany został wniosek p. Rozwadowskiego, a jeszcze bardziej po motywach jego, zawartych w mowie p. Rozwadowskiego, dla grona posłów innych przekonań i innych wyobrażeń okazało się koniecznem wystąpić z myślą, którąby zasady reformy gminnej we wniosku p. Rozwadowskiego podniesione mogła uzupełnić.

Wniosek p. Rozwadowskiego okazał się tym posłom zbyt jednostronnym i zbyt niewyczerpującym przedmiotu.

Przedewszystkiem chciano zaznaczyć, iż okręg gminny, którego tak bardzo życzy sobie p. Rozwadowski, nie zaradzi wszystkim wadom ustawodawstwa gminnego, nawet w pośród gmin wiejskich.

W innym kierunku uzupełnił projekt p. Rozwadowskiego, wniosek przedłożony przez p. Wasilewskiego.

Wniosek p. Wasilewskiego brzmiał:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby rozpatrzył, czyli niedostatki publicznej administracyi gminnej, których przyczyną są słabe siły materyalne i intelektualne gmin wiejskich, nie dałyby się uchylić przez taką zmianę ustawy gminnej, którąby przyznała wyższym władzom autonomicznym prawo połączenia kilku gmin i obszarów dworskich w okręgi gminne, celem sprawowania niektórych czynności policyi miejscowej, a mianowicie spraw objętych §. 27 ust. gmin. pod lit. c) d) f) g) k) a ewentualnie może i spraw poruczonego zakresu działania przez wspólny organ wykonawczy i aby przedłożył Sejmowi swoje wnioski w tej mierze.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby rozpatrzył czyli niedostatki sądownictwa policyjno-karnego w gminach i na obszarach dworskich nie dałyby się uchylić, w związku z wskazaną pod 1. reformą przez reformę tegoż sądownictwa w duchu zasad, pod ·/. sformułowanych.

Zasady te zawierały postanowienie, iż prawo orzekania kar za przekroczenie ustaw i przepisów, które dotyczą policyi miejscowej, służące dotąd w gminie naczelnikowi gminy wspólnie z dwoma assesorami lub przysiężnymi, zaś na obszarze dworskim politycznej władzy powiatowej miałoby odtąd służyć ustanowionemu wspólnie dla kilku sąsiednich gmin i obszarów dworskich sądowi gminnemu.

Okręgi sądów gminnych oznaczy w każdym powiecie politycznym c. k. Starostwo w porozumieniu z wydziałem powiatowym. Członkami zaś sądów gminnych okręgowych — ławnikami — mieliby być naczelnicy gmin i reprezentanci odnośnych obszarów dworskich Z początkiem roku każdego, członkowie sądu gminnego wybrać mają sędziego i jego zastępcę. Sąd gminny sądzi sprawy policyjno-karne, wskazane w §. 1 ustawy gminnej. Wyroki sadu gminnego wykonują naczelnicy gmin i przełożeni obszarów dworskich.

Projekt ten, nieco z angielska przykrojony, wyszły z myśli posłów Tadeusza Wasilewskiego i dr. Tadeusza Pilata, podpisali posłowie: M. Mazaraki, Gnoiński, Sapieha, Płaziński, Romer, Struszkiewicz, Henzel Gorecki, S. Badeni, K. Badeni, Onyszkiewicz, Hoszard, Zawadzki, Weigel, Czaykowski, Wierzbicki, Pilat, J. Czartoryski, ks. Sawa, Z. Dembowski, Adam Stadnicki, Lassocki, Rey, A. Sapieha Romanowicz, Brykczyński.

Jestto więc związek gmin i obszarów dworskich, projektowany dla specyalnego celu sprawowania niektórych czynności policyi miejscowej objętych w §. 27 ust. gminnej pod lit. *c*, *d*, *f*, *g*, *k*, t. j. lit. *c*) staranie o zakładanie i utrzymanie gminnych dróg, mostów, ulic i placów, niemniej o bezpieczeństwo i łatwość komunikacyi po drogach i wodach; lit. *d*) policya polowa; lit. *f*) policya zdrowia; lit. *g*) policya nad czeladzią i wyrobnikami, niemniej wykonywanie przepisów o czeladzi służbowej; lit. *k*) policya ogniowa, policya budownictwa, wykonywanie przepisów porządku budowniczego i udzielanie policyjnego pozwolenia na budowy.

Nie jest to więc, jak widzimy, ani projekt reformy ustroju gminnego, nie wywraca on ani ustawy gminnej, ani ustawy o obszarach dworskich, nie pretenduje on wreszcie do reformy administracyjnej w sensie tworzenia gminy zbiorowej. Jest to jedynie proste połączenie gmin i obszarów dworskich celem tem łatwiejszego wypełnienia przepisów ustawy gminnej, obecnie obowiązującej, a mianowicie spraw własnego zakresu działania gmin wiejskich, które z powodu ciągłego narzucania gminom spraw w poruczonym zakresie schodzą nieraz na drugi plan i wcale nie bywają wykonywane ze szkodą gminy, członków gminy i z nadwerężeniem porządku w gminie. Takie połączenie gmin i obszarów dworskich dla specyalnych celów może więc przynieść najlepsze owoce bez naruszenia podstaw dzisiejszego ustawodawstwa gminnego i wyrobionego na jego podstawie ustroju gminnego. (D. n.)

Wypadki w Bułgaryi.

Oficerowie załogi filipopolskiej urządzili zeszłego poniedziałku bankiet na cześć członka regencyi Stambułowa, przy której to sposobności Stambułow podziękował w gorących wyrazach oficerom, iż uczynili zadość jego wezwaniu i spieszyli zawsze na ratunek Bułgaryi. Stambułow powiedział w końcu: Regencya zdecydowaną jest stać dopóty na straży niezależności Bułgaryi, aż będzie mogła złożyć ze spokojem swą misyę w ręce nowego księcia. Przedtem nie ustąpi ze swego stanowiska. Chociaż położenie znacznie się polepszyło, to przecież wydaje się koniecznem, aby położono jak najrychlej kres obecnemu przesileniu.

Depesza z Sofii podaje w dosłownem brzmieniu toast, wzniesiony przez konsula angielskiego w Filipopolu na cześć regencyi bułgarskiej. Toast ten podał nam wczorajszy telegram w tak obszernem streszczeniu, iż nie mamy potrzeby zamieszczać go w dosłownym tekście. Główną uwagę zwrócił na się końcowy ustęp, który brzmi: Wznoszę toast na niepodległość i postęp małego narodu, który chociaż liczy zaledwie trzy miliony ludności, potrafił przecież swą energią i cnotami rycerskiemi dowieść, iż godzien jest niepodległości i który w ten sposób zachęcił Europę do popierania go i dodawania mu otuchy, aby opierał się roszczeniom kolosa rossyjskiego.

Po bankiecie udali się regenci Stambułow i Mutkurow na bal, dany na ich cześć przez korpus oficerski.

Kreuz Ztg. dowiaduje się, że rząd rossyjski polecił swym agentom dyplomatycznym w Turcyi i Rumunii, aby starali się odwodzić wychodźców bułgarskich od spisków i knowań rewolucyjnych przeciw regencyi.

Ostatnie pismo Papieża.

Sygnalizowane depeszą telegraficzną pismo Papieża do ks. arcybiskupa kolońskiego, w sprawie wniesionej do sejmu pruskiego kościelno-politycznej noweli, brzmi dosłownie:

Leon XIII, Papież.

Czcigodny Bracie, pozdrowienie i błogosławieństwo Apostolskie!

Z pisma twego z dnia 20 marca łatwo poznaliśmy, że stan katolickiej sprawy w ojczyźnie twej obchodzi cię gorąco. Poczytujemy ci to chętnie za zasługę; gdyż ten wielki zapał dla dobra publicznego odpowiada w równej mierze wysokości twego dostojeństwa, jak i stosunkom, w jakich obecnie znajduje się u was kościół. My z naszej strony uważamy sobie za obowiązek, aby, odpowiadając ci na pytania, co do których żądałeś objaśnienia, oświadczyć zarazem publicznie, co Stolica Apostolska sądzi o najnowszym, do uregulowania sprawy katolickiej w monarchi pruskiej zmierzającym projekcie, co do którego zasięgnęliśmy zdania kilku kardynałów św. Kościoła rzymskiego.

Już od samego początku naszego pontyfikatu zaczęliśmy wiele i poważnie zastanawiać się nad waszemi sprawami i postanowiliśmy — jak tego wymagał charakter naszego urzędu — uczynić wszystko, aby, jeżeli to tylko możliwe, przywrócić katolikom błogi pokój i wolność, opartą na prawie. Tym naszym chęciom daliśmy wyraz w naszych listach do Jego Cesarskiej Mości i do księcia kanclerza, oraz w piśmie naszem do twego bezpośredniego poprzednika na kolońskiem arcybiskupstwie.

Zaczęliśmy przeto — jak rzecz naturalna — oddychać po długoletniej trosce i nabierać otuchy, kiedyśmy spostrzegli ch... poddania rewizyi ustaw, sprzeciwiającyc... się wolności katolików, celem poprawien... tych ustaw, co otworzyło drogę wiodącą d... zakończenia sporów. Co potem nastąpiło wzmocniło raczej nasze nadzieje, aniżeli osłabiło. W części podjęto już, w części p... dejmują się jeszcze starania o to, aby o... ustawy złagodzić; a chociaż nie osiągnię... jeszcze wszystkiego, co osiągnąć katolic... słusznie pragną, to jednak postanowio... już niejedno, przez co położenie ich sta... się znośniejszem. Uznajesz to sam z pewn... ścią, jak ważną to jest rzeczą, że powag... rzymskiego Papieża może się już swobodn... objawiać i rozwijać w rozlicznych i różn... rodnych stosunkach, jakie Stolicę Apostol... ską wiążą z władzą państwową, jako też ... biskupami i ludem katolickim. Oprócz t... go — do czego dążyliśmy tak usilnie — zaradzając długoletniemu sieroctwu, obs... dzono kilka dyecezyj; parafie posiada... znowu w przeważnej części swych kiero... ników; usunięto zapory, powstrzymujące b... skupów w wykonywaniu karności i jurysdy... cyi. Już od roku otwarto znowu cztery se... minarya duchowne, a niebawem otwar... zostaną dwa dalsze w Limburgu i Osna... bryku; wychowańcy tych dyecezyj, któr... jeszcze nie posiadają własnego seminaryum mogą być posłani do innego seminaryum w obrębie granic cesarstwa niemieckieg... A kiedy nareszcie powróci do Niemiec cho... kilka zakonów, wtedy rozszerzy się ćwicze... nie w życiu chrześciańskiem i wielu będz... mogło dążyć bez przeszkody do doskon... i najwyższej cnoty. Przez to stało się za... dość nader usprawiedliwionemu życzeniu ka... tolików, ponieważ wiadomo, że szczerze t... sknili za Zakonami religijnemi; a i pań... stwo samo zyskało dzielną pomoc w dzie... łach miłości, umoralnienia ludu i kształce... nia ludzkości.

Z tego więc, czcigodny bracie, p... znasz łatwo, że z owych twardych ust... tyle usunięto, albo przynajmniej zmienio... że zdaje się, iż łatwiej znieść je będ... można. W każdym razie Stolica Apostols... zawsze starać się będzie wszelkiemi sił... o to, ażeby ten stan rzeczy, który nie je... jeszcze najlepszym, poprawiał się co... bardziej i wszechstronniej. Z drugiej stro... napomina nas świadomość Naszego Apost... skiego urzędu, jako też względy prakty... nego rozumu, abyśmy rzeczywiste i pew... dobro przenieśli nad niepewne oczekiwan... większego dobra. W jakikolwiek bowi... sposób ukształtuje się przyszłość Niem... zawsze to pozostanie wielką i dla Kości... pożyteczną rzeczą: że biskupi, zaopatrz... w uświęconą władzę, przewodniczą duch... wieństwu i ludowi; że lud katolicki mo... odbierać od swego pasterza przepisy wi... i obyczajów; że przyszli słudzy ołtar... kształcą się w seminaryach na kapłan... że członkowie kilku zakonów religijny... mogą publicznie i przed oczyma ludu się... po ozdobę cnót ewangelicznych.

Pozostaje jeszcze notyfikacya os... przeznaczonych na probostwa. Ale pod t... względem świadczą dowody sumienno... stałości, złożone przez wasze duchowieńst... wśród najtrudniejszych okoliczności, jak... rowo zapatruje się ono na świętość sw... powołania. Po młodszych kapłanach zaś n... leży się spodziewać, że pod waszem wych... wani przewodnictwem i kierunkiem, sw... czasu odnowią znowu przykłady owych c... Zresztą w sprawie tej oświadczyliśmy ... przed siedmiu laty i powtórzyliśmy to ... szcze w zeszłym roku, że w tym punk... nie odrzucilibyśmy w danym razie żą... Prus; i dla tego, kiedy zaczęła się zmia... i naprawa odnośnych ustaw, słuszną by... rzeczą, abyśmy dotrzymali przyrzeczen... Należy nadto zwrócić uwagę na to, że je... to jedyny warunek, któregośmy ostatecz... nie odrzucili. Ponieważ wreszcie cała sprawa dotycząca notyfikacyi osób przez... czonych na probostwa, załatwianą będ... między nami a ministrami pruskiej mon... chii, jak to wynika z obustronnych do... mentów; przeto będziemy się starali dop... wadzić do pojednawczego porozumienia. ... trzeba będzie zapatrywać się na spraw... jakich trzymać norm, gdy zdanie bisk... będzie odmienne od woli naczelnego pr... sa. A dokumenta owe zawierają właśnie ... zasadzie propozycyę biskupa fuldajskieg... co do zakresu i uzasadnienia ewentualn... protestu.

Ponieważ tedy, mianowicie ze wzg... du na przyjęte przez Izbę panów wnio... ks. biskupa fuldajskiego, uchwalona usta... jest istotnem i uznania godnem lekarstw... na wiele niedogodności i otwiera przys... do tak dawno upragnionego pokoju; pr... uważamy za stosowne, aby katolicy p... jektowi, którym zajmować się ... dzie druga Izba prawodawcza, odmawiali swego poparcia.

Ty zaś, czcigodny bracie, i tak s... twoi towarzysze w urzędzie, starajcie ... napomnieniem i powagą waszą wpłyną... to, aby wszyscy katolicy waszego kraju ... kładali zupełne zaufanie w Stolicy Apo... skiej i zadowolili się tem, co ona post...

---

pożarła. Powiedz mi pani, co może być lepszego z tej dziewczy? Kucharka, lub szwaczka. Weselej jej będzie z nami.

— Weselej, ale czy będzie szczęśliwsza?

— Szczęście?! Czy pani wie co to jest szczęście? — Zmrużył oczy, podniósł w górę głowę, jakby układał aforyzm i wygłosił ponuro:

Niema szczęścia na tem świecie,
Jak przy winie i kobiecie.

— No, widzi pani, spierałaś się niepotrzebnie.

— Czy można z panem poważnie mówić.

— Zawsze, tylko nie o szczęściu, na którem się oboje nie rozumimy. Wikcia zostaje. Dobrze będzie, gdy na afiszu wydrukujemy: Wiktorya Bożysławska, lub może Boratyńska. Wybornie, Boratyńska, a ja szepnę do ucha narodowi: znaleziona w lesie, odebrana cyganom księżniczka.

— Z panem, doprawdy...

— Nie można przyjść do ładu. To pani chciałaś powiedzieć. Otóż można, pojutrze jedziemy. Mamy do wyboru Sącz, Kałusz Kołomyję nie pomyje, Brzeżany i Tarnopol Wybieraj pani.

— Mnie się uśmiechają Brzeżany. Śliczna okolica!

— I ja śmieję się do Brzeżan. Zaimponujemy Brzeżanom, upokorzymy Brzeżany. Kołtuny brzeżańscy, idąc na czworakach, będą nam w zębach znosić guldeny; przekonasz się pani. Piszę zaraz do Brzeżan. — Otworzył drzwi wracając do pierwszego pokoju.

Wikta, ze wruszenia i radości nie mogąc ustać na nogach, usiadła na krześle. Twarz jej promieniała szczęściem, usta układały się do uśmiechu, oczy świeciły ogniem.

— No, panno Wiktoryo, zbieraj manatki. — Mrugnęła na Józię, szepcząc: Bella, bellissima ragazza, za rok wielka artystka, przysięgam pani. — Pocałował ją w rękę, Wikcie się skłonił i deklamując „Za mną rycerze“ wyszedł.

— Wikciu, i cóż ty na to?

Ja, panienko — pochwyciła Wikta — jestem szczęśliwa, nie dla tego, żebym miała wstąpić do teatru, bo w to nie wierzę, nie potrafię, umarłabym ze wstydu; lecz że zostanę z panienką

Oswoisz się ze sceną — zdecydowała poważnie Józia tylko mi cię żal.

— I czego? panienko złota!... Cóżby zemnie było? Za parę lat zostałabym kucharką i całe życie siedziała w kuchni.

— Mogłabyś wrócić do ojca.

— I z czem? Możebym wróciła, gdybym miała parę stówek. Biedę z biedą łączyć, cóż z tego będzie?

— Zostań więc, będzie mi z tobą weselej. Polubiłam cię.

Wikta pochwyciła jej rękę, przyciskając ją z namiętnością do ust. Józia odczuła serdeczność uścisku i przez wdzięczność drugą ręką pogłaskała ją po twarzy.

— Losy nasze — mówiła — złączyły się może na zawsze. Dziś pomówię z siostrą, jutro przyjdziesz do mnie wieczór. W nocy wyjeżdżamy.

Nauczycielka zgodziła się na wyjazd dziewczyny.

Pan z brodą oświadczył się o jej rękę, był urzędnikiem w magistracie, robiła więc świetną partyę i karyerę. Powodowana uczuciem wdzięczności dla przyszłego męża, postanowiła poszukać lepszej od Wikty kucharki.

(Ciąg dalszy nastąpi).

SEWER.

wi; zawsze bowiem, stosownie do swego obowiązku, bronić ona będzie sprawy katolickiej w Prusach z równą czujnością i miłością. Duch nasz rozkoszuje się myślą, że po usunięciu przyczyn sporów całe duchowieństwo katolickie i cały lud jednej będzie myśli z biskupami, i że jak dotąd, czcić będą i szanować mianowicie rzymskiego Papieża, który w Kościele jest zasadą zgody i węzłem całości.

Tymczasem udzielamy tobie, czcigodny bracie, jako też twojemu duchowieństwu i twemu ludowi, w zakład darów niebieskich i na dowód naszej życzliwości, chętnem sercem Apostolskiego w Panu błogosławieństwa.

Dan w Rzymie u św. Piotra w dniu 7 kwietnia 1887, w dziesiątym roku Naszego pontyfikatu.

Leon XIII Papież.

Z Berlina.

(Kościelno-polityczna nowela i stanowisko w obec niej pojedynczych stronnictw. — Komunikat *Nordd. Allg. Ztg.* w sprawie wschodniej polityki Austro-Węgier.)

Pruska Izba deputowanych miała rozpocząć wczoraj obrady nad uchwaloną już przez Izbę panów kościelno-polityczną nowelą. W przededniu tych obrad odbyły posiedzenia wszystkie kluby sejmowe, dla oznaczenia swego stanowiska wobec noweli. Stronnictwo narodowo-liberalne uchwaliło głosować za odesłaniem projektu do komisyi; partya konserwatywna postanowiła po prostu przyjąć nowelę w redakcyi Izby panów, a taką samą uchwałę powzięła także frakcya wolno-konserwatywnych. Centrum odbyło wczoraj bardzo długą naradę, rezultat jednak konferencyi nie jest dotychczas wiadomym. *Post* jednak dowiaduje się, iż ze względu na najnowsze pismo Papieża do arcybiskupa kolońskiego, postanowiło centrum pójść za wolą Ojca św. i użyczyć swego poparcia projektowi W kołach decydujących liczą na to z pewnością, że Izba deputowanych znaczną większością głosów przyjmie kościelno-polityczne przedłożenie w duchu uchwał Izby panów, że centrum złoży krótką deklaracyę, i że w końcu znaczna część narodowo-liberalnych posłów odda swe głosy przeciw noweli. Udział księcia Bismarcka w obradach, które zresztą nie zajmie wiele czasu, uważają za bardzo prawdopodobny. Książę ma zabrać głos głównie celem osłabienia zarzutów, podnoszących się coraz częściej ze strony wysoko postawionych kół ewangielickich, jakoby rząd okazywał pewną obojętność dla sprawy kościoła ewangielickiego i faworyzował kosztem protestantów Kościół katolicki.

O ostatniej misyi msgr. Galimberti'ego w Berlinie, podają dzienniki kilka nowych szczegółów, które zapisuje także lecz z zastrzeżeniem, berlińska *Germania*. Książę Bismarck miał powiedzieć do wysłannika papieskiego, iż zmuszonym jest przyznać, że położenie Papieża w Rzymie nie jest normalne, i że wymaga ono koniecznie pewnych zmian. Kanclerz jednak nie wyjaśnił bliżej, jakiego rodzaju mają być te zmiany, i kiedy należałoby je wprowadzić.

Nordd. Allg. Ztg. zamieszcza następujący komunikat:

Oficyalny *Dniewnik Warszawski* omawia we wstępnym artykule niemiecko-rossyjskie stosunki i pisze, że dopiero traktat berliński, użyczenie przez Niemcy poparcia wschodniej polityce Austro-Węgier i nieszczera polityka rządu niemieckiego zakłóciły dobre stosunki, jakie od tylu lat panowały między Rossyą i Prusami i spowodowały w rossyjskiej opinii publicznej nieufność do polityki rządu niemieckiego. Otóż powyższe twierdzenie opiera się na fałszywych pod względem historycznym hypotezach. Wschodnia polityka Austro-Węgier nie datuje się bynajmniej od traktatu berlińskiego i nie wyszła z inicyatywy Niemiec, lecz ks. Gorczakowa. Długo przed zebraniem się areopagu dyplomatów w Berlinie, ks. Gorczakow poczynił na rzecz polityki wschodniej Austryi te ustępstwa, które oficyalny organ warszawski przypisuje „nieszczerej polityce“ rządu niemieckiege i stara się przedstawić jako powód nieufności opinii publicznej w Rossyi do Niemiec. Ponieważ *Dniewnik* jest urzędowem pismem rossyjskiem, więc redakcyi jego fakt powyższy nie może być nieznanym.

Z Petersburga.

(Dymisya generała Orżewskiego. — Generał Gresser. — Pomór bydła w kraju Transkaspijskim. — Obcy oficerowie marynarki na morzu kaspijskiem. — Ograniczenia żydów).

Generał Orżewski, o którego dymisyi doniosły nam depesze, zajmował stanowisko szefa naczelnego wszystkich działów tajnej policyi w Petersburgu, był więc tem, czem był dawniej szef trzeciego oddziału kancelaryi carskiej, zniesionego za ministerstwa Loris Melikowa. Za bezpieczeństwo osoby carskiej był więc on głównie odpowiedzialnym. Wypadki z 13go marca b. r. dowiodły jednak, iż generał Orżewski nie odpowiadał powierzonemu mu zadaniu. Albo nie wiedział nic o zamierzonych planach zamachu, albo też przypisywał im zbyt małe znaczenie — faktem jest jednak, iż wypadki z 13 z. m. zaskoczyły go całkiem niespodzianie i że dowiedział się o nich dopiero wtedy, gdy spiskowcy byli już w ręku podwładnego mu generała Gressera, prezesa policyi petersburskiej. Pomiędzy tajnymi agentami generała Orżewskiego i generała Gressera panowała ciągła waśń, wypływająca z zazdrości i emulacyi ze szkodą służby samej.

Następcą generała Orżewskiego został mianowany generał Szebeko, który pracował dłuższy czas w ministerstwie spraw wewnętrznych i obecnie zajmuje stanowisko gubernatora.

Generał Gresser został równocześnie wyjęty z pod zwierzchnictwa generała Szebeko i mianowany samoistnym gubernatorem generalnym na Petersburg i okolicę.

Now. Obzor donosi, iż w kraju zakaspijskim panuje od niedawna wielki pomór na bydło, a szczególniej wielbłądy, których ginie wielka liczb. Również giną setkami rasowe konie, tak, iż z wielu znanych dawnych stadnin nie pozostaje ani śladu.

Kaspi donosi, iż gubernator z Baku, Grostal, wydał zakaz przyjmowania do służby na okrętach handlowych, kursujących po morzu Kaspijskiem, oficerów, nie będących poddanymi rossyjskimi, przyjętych zaś, kazał natychmiast pooddalać.

Dziennik Warsz. donosi: „Z powodu okólnika ministeryalnego, który polecił Izbom skarbowym zawiadamiać gubernatorów o żydach cudzoziemcach, zajmujących się handlem w Rossyi, celem wydalenia tych osób za granicę, żydzi czynią starania, aby im pozwolono zajmować się handlem w granicach Cesarstwa i Królestwa Polskiego. Ponieważ większa część petentów nie jest znana pod względem zakresu swych operacyj kupieckich i przemysłowych, przeto podania ich nie są uwzględniane. Zresztą, wszyscy otrzymujący wyjątkowe pozwolenie, powinni posiadać patenta kupców 1szej gildy“.

Spór o Afganistan.

Londyński korespondent *Pol. Corr.* pisze: Najświeższe zajścia w Afganistanie obudziły w tutejszych kołach urzędowych niezmierne zajęcie. Według zapatrywań tych kół, rozwój wypadków doprowadzi do częściowego obsadzenia tego kraju przez Rossyę. Anglia, jak wiadomo, zobowiązała się względem Emira traktatem, zawartym w roku 1885, bronić jego terytoryum przed ewentualnem wtargnięciem Rossyi, w wypadku więc przewidywanym znajdowałaby się wobec *casus belli*. Z informacyj, nadesłanych do ministerstwa spraw zagranicznych, istnieją wszelkie pozory, że Rossya liczy na wybuch powstania w Afganistanie, któreby doprowadziło do zdetronizowania emira i uwolniło Anglię od jej zobowiązań. Jakoż wiele prawdopodobieństwa ma przypuszczenie, że w razie wspomnianej ewentualności, Anglia nie stawiłaby przeszkód wkroczeniu wojsk rossyjskich do Afganistanu i nie prowadziłaby wojny nawet o Herat. W ciągu ostatnich kilku lat zaszły w zapatrywaniach polityków angielskich wielkie zmiany co do stanowiska, jakieby zająć wypadało względem Rossyi i jej zamiarów w Azyi środkowej. Wyrobiło się tu przekonanie, że przymierze z Afganami stanowi raczej niebezpieczeństwo, niż ochronę dla Indyj, skutkiem czego postanowiono, broniąc Indyj, nie przekraczać granic tego terytoryum. Wszystkie też narażone na wtargnięcie punkta są utwierdzane, środki zaś te poczytywane są o tyle więcej za ubezpieczające dostatecznie, że w ostatnich czasach wszystkie ważniejsze stacye graniczne połączone zostały liniami kolejowemi z centralnemi punktami w głębi kraju.

KRONIKA

— **Najd. Arcyksiążę Wilhelm,** który wczoraj obchodził sześćdziesiątą rocznicę swoich urodzin, od 19 lutego 1864 stoi na czele c. k. artyleryi, jako jej generalny inspektor, a olbrzymi w ostatnich czasach rozwój tej broni przeważnie zawdzięczyć należy wpływowi, znakomitej wiedzy fachowej i troskliwości Jego Ces. Wysokości, który wszelkie wynalazki i eksperymenta w dziedzinie ballistyki zwykł badać osobiście. Jako najmłodszy syn zwycięzcy z pod Aspern, Najd. Arcyksiążę Wilhelm równie jak bracia jego, Najd. Arcyksiążęta Albrecht i Karol Ferdynand, odebrał wykształcenie fachowe od mistrza w tym zawodzie, zmarłego generała broni, br. Hauslab, generalnego w swoim czasie dyrektora c. k. artyleryi, który również miał zaszczyt być nauczycielem wojskowym Najj. Pana. Miniaturowe działo z jaszczykiem, którego Dostojni uczniowie br. Hauslaba używali do egzercycyj artylerzyckich, przechowane jest na pamiątkę w muzeum wojskowem c. k. arsenału w Wiedniu. Najd. Arcyksiążę Wilhelm odbył kampanie włoskie w r. 1849 i 1859 a w tej ostatniej zajmując stopień dyrektora artyleryi polowej, odznaczył się tak wybitnie w bitwie pod Solferino, iż uzyskał wojskowy krzyż zasługi z dekoracyą wojenną. Od wiosny r. 1872 Naj. Arcyksiążę Wilhelm piastował przez dwa lata urząd gubernatora twierdzy związkowej Moguncyi, poczem powołany został na urząd generalnego inspektora artyleryi, który z takim pożytkiem Monarchii od 23 lat sprawuje.

— **JE P. Minister wyznań i oświecenia** nadał prezentę na opróżnione łacińskie probostwo *regiae collationis* w Leżajsku ks. Romanowi Pakosz Piekosińskiemu, dotychczasowemu dziekanowi i rzymsk. kat. proboszczowi w Krościenku.

— **JE. Pan Namiestnik** nadał opróżnione stypendyum z fundacyi imienia Jego Ces. Wysokości Arcyksięcia Rudolfa, o rocznych 130 zł., Bronisławowi Osostowiczowi, uczniowi VII klasy realnej w Jarosławiu.

— **JE. dr. Franciszek Smolka,** prezydent Izby poselskiej Rady państwa, od wczoraj bawi w Krakowie u syna swego, profesora dr. Stanisława Smolki.

— **Wystawa krajowa.** Magistrat krakowski zatwierdził plany budynków dla wystawy krajowej na Błoniach. — Na rzecz wystawy krajowej nadesłano: 1) p. Skrochowski Leon (delegat na powiat nadwórniański) z zebranych składek 18 zł. 70 ct.; 2) hr. Karol Scipio w imieniu oddziału Łańcucko-Jarosławskiego tow. gospodarskiego 50 zł.; 3) oddział Bełzko-Sokalski towarz. gospodarskiego 50 zł.; 4) wydział Rady powiatowej w Samborze 25 zł.

— **Otwarcie nowego gmachu uniwersyteckiego** w Krakowie, jak donosi *Czas* oznaczone zostało na dzień 13 czerwca b. r.— Na uroczystość zjedzie Minister oświecenia i będzie miał przemowę w auli, oraz prawdopodobnie pp. Ministrowie skarbu i dla Galicyi, wreszcie kilku radców ministeryalnych

— **Komitet** dla konserwacyi kościoła i ruin Tynieckich odbył d. 19 bm. posiedzenie pod przewodnictwem p. Alfreda Milieskiego, w obecności członków: bar. Konopki, starosty Kurykowskiego, hr. Lasockiego, konserwatora dr. Łepkowskiego i konserwatora prof. Odrzywolskiego, oraz zaproszonego przewodniczącego komitetu dozoru kościelnego w Tyńcu, dr. Biesiadeckiego. Obecni pragnąc uzyskać ścisłą podstawę do dalszego działania, uchwalili, aby z funduszów komitetu wygotowanym został w jak najbliższym czasie dokładny kosztorys robót konserwacyjnych około kościoła i ruin. Uchwalonem również zostało poczynienie stosownych kroków, aby część kościoła, z powodu niebezpieczeństwa zawalenia się sklepień, zamkniętą została.

— **W liczbie deputacyj miast,** reprezentowanych w uroczystym pogrzebie ś. p. Kraszewskiego w Krakowie, znajdowała się, oprócz wymienionych przez nas w sprawozdaniu, deputacya z grona jarosławskiej Rady miejskiej wybrana, a złożona z burmistrza Karola Bartoszewskiego, assesora Jakóba Raffa, radnego dyrektora gimnazyum Andrzeja Maja i aptekarza Ludwika Wisłockiego, która zarazem imieniem miasta Jarosławia wieniec na trumnie złożyła.

— **Komitet zarządzający Zakładem kalek** św. Łazarza, w imieniu prebendaryuszów składa podziękowanie wszystkim ofiarodawcom, a mianowicie: pp. Kiselce, Kleinowi, Lilienfeldowi et Comp., właścicielom browarów, za hojny datek w piwie, oraz pp. Brajtmajerowi, Stadtmüllerowi, Hoffmanowi, Kochanowskiemu, Wąsowiczowi, hr. Mierowej, Baczewskiemu, Weberowi, Fölserowi i Jakubowskiemu, którzy przyczynili się do uprzyjemnienia świąt Wielkanocnych przez szczodre datki.

— **Posiedzenie naukowe** sekcyi lwowskiej towarzystwa lekarzy galic. odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem w ratuszu na II piętrze. Porządek dzienny: 1. Dr. Sielski okaże nowy przyrząd. 2. Dr. Pawlikowski: O środkach ochronnych przeciw cholerze. Po posiedzeniu poufna pogadanka.

— **Towarzystwo „Rodzina“.** Czwarte zgromadzenie członków Rady nadzorczej towarzystwa „Rodzina“ odbędzie się dnia 24 b. m. we Lwowie, w lokalności krajowego towarzystwa kupców i przemysłowców przy ulicy Trybunalskiej l. 1. Początek obrad o godzinie 9 z rana. Wydział centralny uprasza o jak najliczniejszy udział.

— **Wydział Bratniej pomocy** słuchaczów wszechnicy lwowskiej wzywa wszystkich dłużników towarzystwa, nieznanych z miejsca pobytu, jako też i tych, którzy, umówiwszy się z wydziałem o spłatę długu ratami, zalegają już od dłuższego czasu, by do 7 maja b. r. swe długi i zaległości wyrównali, w przeciwnym bowiem razie wydział bezwzględnie nazwiska ich w gazetach ogłosi.

(*J*) **Operetka.** „Nietoperza“ słuchamy zawsze z prawdziwą przyjemnością. Od czasu pierwszego przedstawienia tej operetki w Wiedniu, napisał Strauss niejeden utwór, cieszący się olbrzymiem powodzeniem na wszystkich niemal scenach europejskich, w żadnym z nich nie zdołał jednak umieścić tyle pięknych i świeżych melodyj co w „Nietoperzu“. Ustępy takie, jak finał drugiego lub pierwsza scena trzeciego aktu, są jedynemi w swoim rodzaju. Wczorajsze wykonanie tej operetki jakkolwiek pod względem muzykalnym i scenicznym wiele bardzo pozostawiało do życzenia, udało się w całości znacznie lepiej od niefortunnego przedstawienia „Fatinicy“. Pani Kasprowiczowa oraz panowie Floryański i Myszkowski spiewali dobrze i grali z humorem, za to gra i spiew panny Praun, pani Radwan, panów Reckiego i Łomińskiego bardzo wyglądały blado i słabo. Pan Piasecki nie zdołał mimo najlepszych chęci zastąpić wybornego w roli dozorcy więzienia, pana Skalskiego.

— **Repertoar teatralny.** Dziś i jutro „Francillon“ komedya w 3 aktach, A. Dumasa.

Stan powietrza. Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe dnia 22 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: Wiatr o niepewnym kierunku, temperatura się podnosi, stan nieba zmienny, powietrze miernie wilgotne, pogodnie, co najwięcej opad chwilowy i wcale nieznaczny.

Najniższa temperatura dziś w nocy była —0·8°C.

Stan barometru, zredukowany na poziom morza, był dziś o 9 rano 762.8 mm.

= **Pożar fabryki.** Wczoraj po godzinie 3 z południa powstał ogień w przędzalni Narbutta pod l. 12 przy ulicy Gródecko-Janowskiej, mianowicie w lokalności I piętra, gdzie podówczas kilkadziesiąt robotnic pracowało. Spostrzegłszy rozszerzający się dym, wszystkie one zawczasu ten lokal opuściły. Wnet przybył tabor z 5 sikawek złożony, oraz oddział wojska, przez c. k. majora placu do pomocy dezygnowany; lecz mimo wysileń straży pożarnej, którym dopomagał i deszcz rzęsisty, nie zdołano ochronić od zniszczenia gmachu fabryki, mieszczącej kilka bardzo kosztownych maszyn oraz urządzeń i duży zapas przędziwa. Natomiast przyległy magazyn, zagrożony również zniszczeniem, został uratowany, gdyż odgraniczał go wysoki mur ogniowy od gmachu fabryki. Wyprzątnięto zeń wprawdzie zapas lnu, zapas ten wszakże został przez ulewny deszcz zniszczony. Dopiero o godzinie 6 z wieczora ogień został zlokalizowany, a o 11 w nocy zupełnie stłumiony. Szkoda wynesi około 70.000 zł., a była tylko w małej części zaasekurowaną, ponieważ znaczna część gotowej przędzy miała być jutro z fabryki wysłaną. Ogień powstał prawdopodobnie skutkiem zaniedbania w zapuszczeniu oliwą panewek przy maszynie, na której się len wyczesywał, skutkiem czego ocierające się stalowe walce rzucały iskry, które ogień wzniecić musiały. Dochodzenie policyjne jest w toku.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono 5 koszul męskich; 6 chusteczek znaczonych ruskiemi literami Ю Б oraz inną bieliznę, wartości 15 zł. — Zgubiono przy kasie w teatrze duży czarny pugilares wewnątrz pąsowy, z kwotą 50 zł. dziesiątkami, 1 zł. drobnemi i notatkę na sprawunki na 38 zł.; duży klucz od magazynu. — Znaleziono szal biały, zapomniany przez kogoś w dorożce; czerwoną portmonetkę z kwotą 5 zł. 22 ct. i 4 kartkami loteryjnemi, w Rynku.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Pakrac, gr. oryent. biskup tamtejszy Nikanor Gruic, c. k. tajny radca, członek węgierskiej Izby magnatów i członek sejmu kroackiego; w Gradcu, w przejeździe do Karlsbadu, były egipski prezydent ministrów i minister spraw zagranicznych Szeryf-basza; w Paryżu, pani Offenbach, wdowa po słynnym kompozytorze; w Wiedniu, poseł rumuński u Najw. dworu, Piotr Maurojeny, w 65 roku życia.

— **Popioły Rossiniego.** Z Rzymu donoszą, że deputowany markiz Torregiani udał się do Paryża, aby się zająć przewiezieniem śmiertelnych szczątków kompozytora Rossiniego do Florencyi, gdzie z wielką uroczystością złożone zostaną dnia 3 maja w grobowcach kościoła Santa Croce.

— **Tum w Medyolanie.** Fasada wspaniałej katedry medyolańskiej ma uledz przebudowaniu, w którym to celu rozpisany został konkurs. Według *Perseveranzy* nadesłano na ten konkurs 126 planów, mianowicie 93 z Włoch a 33 z zagranicy (z Austryi jeden). Konkurs rozstrzygnięty zostanie w ciągu kilku tygodni.

— **Fotografowanie nieba,** jak donosi *Figaro*, ma być dokonane w paryskiem i wielu innych obserwatoryach. W tym celu odbył się w tych dniach międzynarodowy zjazd astronomów w Paryżu, dokąd przybyli główniejsi dyrektorowie obserwatoryów na przylądku Dobrej Nadziei, w Rio-Janeiro, w Pulkowie Greenwich i innych. Ogółem przybyło 40 zagranicznych astronomów, którzy wspólnie z francuskimi postanowią, jakiej metody lepiej się trzymać przy fotografowaniu całego nieboskłonu, który, według obliczenia, posiada przeszło dwadzieścia milionów gwiazd.

— **Pekińska biblioteka państwowa** liczy obecnie 21 wieków. Założoną została w czasach panowania dynastyi Chow'ów (1122 do 255 przed Chrystusem). Nietylko jednak pod względem czasu istnienia, ale i bogactwa swych zbiorów, zwłaszcza rękopismiennych, biblioteka Kwo-toz-kien nie ma sobie równej w całym świecie. W ogóle Chiny posiadają mnóstwo księ-

gozbiorów, publicznych zarówno jak i prywatnych. Pierwsze, własność przeważnie większych miast chińskich, stoją pod nadzorem mandarynów. W katalogach bibliotek chińskich prawie regularnie braknie nowel, utworów scenicznych i rozpraw religijnych. Znakomitsi Chińczycy czują głęboką pogardę dla wszystkiego, co przypomina nowelę; cenią jedynie to, co jest rzeczywistą prawdą życiową lub na prawdzie polega w ich oczach, odrzucają zaś ze wzgardą utwory fantazyi. Wypożyczalnie książek spotkać można obecnie we wszystkich większych miastach Chin, równie jak Japonii.

— **Podróż do Dagestanu.** Doktor G. Radde, dyrektor muzeum kaukazkiego w Tyflisie, wydał temi czasy bardzo szczegółowy opis swojej podróży do Dagestanu, odbytej w 1885 roku. Z tej książki, opatrzonej mapami i rycinami, podajemy niektóre ustępy: „Przybywszy do Kurusz, siedziby Lesginów, z ciekawością począłem szukać wydatnych typów tej ludności. Mieszkańcy wyżyn Samur tworzą typ mięszany. Ciemne włosy przeważają tak u mężczyzn jak u kobiet, nierzadko jednak dają się napotkać siwe oczy, włosy mają bardzo gęste. Mężczyźni w oryginalny sposób wygalają głowę i brodę, zostawiają tylko dwa wązkie kosmyki, po obu stronach podbródka. Typ żydowski spotykany tak często w dolinach Samur i Kojsu, bardzo rzadko tutaj widziany bywa. Strój kobiet jest podobny do ubioru kobiet tatarskich; zwracają one szczególną uwagę na ubuwie, które haftnją kolorami i złotem. Obuwie mieszkańców Dagestanu tak jest oryginalne i piękne, że można by poświęcić osobną książkę temu opisowi. Najbiedniejsi szyją sobie buty ze skóry, szerścią na zewnątrz, ale kobieta potrafi je zawsze przyozdobić dla swego męża. Im wyższe miejsce w klasie społeczeństwa, tem leniwszy mężczyzna, a pracowitszą kobieta. Podczas mego pobytu w Kurusch, co dnia widziałem około czterdziestu mężczyzn, drzemiących pod moim domem od rana do wieczora, a było między nimi dużo młodych i silnych. Leżeli nic nierobiąc, lub paląc fajkę; czasami kłótnia wszczęła się między nimi, pobili się, i jedni odeszli, drudzy zostali, a na miejsce nieobecnych znów kilku nowych nadeszło, by tem samem się zająć, co ich poprzednicy. Mężczyzna uważa pracę za rzecz hańbiącą; tak samo zupełnie jak w górach, dzieje się na równinach. Pewien doktor, mieszkający w Akhti, chciał dać zarobek żebrakowi, który ginął z głodu, i ofiarował mu niezłą płacę, gdyby chciał nosić mu wodę. „Praca jest hańbą, odrzekł żebrak, jestem mężczyzną!“ — Z drugiej strony, pojęcie przechodzi jak kobieta lezgińska jest obarczona pracą. Od rana do wieczora pracują jak najęte; widziałem kobiety u żywane przy budowaniu domów, noszące wory zboża, koszące siano, które potem do wsi zno siły. Oprócz tego, na ich barkach spoczywa całe gospodarstwo domowe. Byłem także obecnym na oryginalnej zabawie, będącej w zwyczaju u młodzieży w Kurusch. Około stu osób dziewcząt i młodzieńców zgromadziło się na szczycie skały znajdującej się w pobliżu miasteczka, gdzie podzieliwszy się na dwa oddziały, zaczęli z sobą walkę na pięści. W miarę zapału bijący ślizgali się z pochyłości, i padali na dół, zkąd słychać było krzyki i jęki zwyciężonych ofiar. Na szczęście, skończyło się tylko na sińcach i guzach bez wielkiej doniosłości.

— **Berło Karola Wielkiego.** Wiadomo, że w Paryżu, znajduje się berło, które ma być berłem Karola Wielkiego. Jednak, według pana Bapst, który przedstawił niedawno w odczycie historyę złotnictwa francuskiego, berło owe, ma być niczem więcej jak bardzo piękną laską kościelnego szwajcara. Ciekawą jest wiadomość, w jaki sposób owe berło do tej pory zachowało swą nieprawdziwą nazwę. Gdy Napoleon I miał się koronować, objawił pragnienie, aby berło Karola Wielkiego służyło mu w czasie tej ceremonii; w tym celu zmieniono purpurowy stary aksamit, który zdobił laskę, na nowy. Jakież było zdziwienie złotnika, któremu powierzono tę pracę, gdy odkrywszy aksamit, ujrzał na lasce napis: „Ta laska należy do mnie X...., szwajcara Nôtre—Dame 1280“ Złotnik uwiadomił natychmiast Duroc'a wielkiego marszałka pałacowego, dodając, że trzeba to oznajmić cesarzowi. „Broń Boże! — odrzekł Duroc — proszę nałożyć świeży aksamit, i nie mówić nikomu ani słowa o tem odkryciu. Trzeba koniecznie, żeby cesarz umarł z tem przekonaniem że dzierżył w ręku berło Karola Wielkiego“. I oto w ten sposób mniemane berło Karola Wielkiego, aż do tej pory za autentyczne miano.

— **Rozum psa.** Pewien właściciel ogrodu dziwił się, że od jakiegoś czasu giną mu marchwie z koszyka, gdzie je po wykopaniu z ziemi zsypywano Zapytany ogrodnik odrzekł, że nie wie kto marchew zabiera, ale może się tego bardzo łatwo dowiedzieć, czatując na złodzieja. Tak też się stało. Pan i ogrodnik zaczajeni czekali, i w kilka minut zobaczyli psa domowego, który wyszedłszy ze stajni, udał się prosto do kosza, uchwycił marchew w zęby i wrócił tą samą drogą. Pan i ogrodnik idąc za nim ujrzeli psa gdy z zadowoloną miną, wywijając ogonem, wchodził do stajni i ofiarował skradzioną marchew koniowi, obok którego zwykł był sypiać w nocy. Ogrodnik rozgniewany chciał już psa ukarać, ale pan nie dopuścił do tego i widzieli obydwa jak w ten sposób cały kosz marchwi przeszedł do stajni. Oddawna już pies upodobał sobie tego konia; i pomimo, że dwa konie były w stajni, pies nigdy ani spojrzał na drugiego. obdarzając tylko swego ulubieńca przyjaźnią i.... marchwią.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedvenie z dnia 21 kwietnia*).

Prezydent p. Mochnacki otwiera posiedzenie i podaje do wiadomości, że w deputacyi na pogrzeb J. I. Kraszewskiego wysłał 8 zamiast proponowanych 5 delegatów, a to dla uświetnienia reprezentacyi Prosi o aprobatę, której Rada udziela.

Przychodzi na porządek wniosek nagły o zaproszeniu reprezentacyi miasta Wiednia do udziału w wiecu tramwajowym. Radny p. Czerny przedstawia referat. C. k. Rząd przedłożył Radzie państwa projekt ustawy o budowaniu kolei lokalnych i tramwajowych. Ponieważ projekt ten wkracza w autonomiczne prawa gmin większych, reprezentacya wiedeńska uchwaliła wysłać w tym przedmiocie petycyę i zwołać wiec na 25 b. m., wzywa oraz reprezentacyę miasta Lwowa do wysłania delegatów na wiec. Rada nie przychyla się do wezwania, by wysłać delegata, ale zgodnie z wnioskiem sekcyi, uprasza reprezentacyę wiedeńską o podanie wyniku obrad do wiadomości tutejszej gminie, celem przystąpienia do takowego, jeżeli nie będzie sprzecznym z jej interesami.

Do komisyi nadzorującej dramat i operę polską we Lwowie wybrała rada na delegata jednogłośnie przez aklamacyę dr. prof. Radziszewskiego.

Przy losowaniu posagów z fundacyi gminy imienia Najdost. Arcyksiężn Gizeli po 150 zł., z 12 kandydatek obdarowane zostały trzy, a mianowicie: Stefania Krawczyk, sierota po dyurniście; Klementyna Elżbieta Rasp, sierota po sekretarzu magistratu, i Joanna Rafaela Kisielewska, sierota po rewidencie magistratu.

Na nabycie kawałka gruntu, celem rozszerzenia ulicy Kurkowej, uchwalono 200 zł.

Przy szkole im. Czackiego uchwala Rada ustanowić jednego praktykanta płatnego.

W końcu przyjmuje Rada do wiadomości. iż Rada szkolna krajowa zgadza się na wliczenie dodatku aktywalnego do stałej płacy nauczycieli szkół miejskich.

Karnawał u stóp Piramid.

Kair, 10 lutego 1887. (spóźnione.)

Jak oddech złego ducha, tak zimny powiew północnego wichru zmroził nam palmy i laury, chmurami osnuł błękit egipskiego nieba. Od dżdżu i zimna pożółkły krzewy, posmutniały wielblądy, i Nil ponurą przybrał barwę. Arabowie, w lekkich swych, powiewnych strojach, dzwonią zębami, i klną głośno Anglików, utrzymując, iż synowie mglistego Albionu mgłę i chłód swej ojczyzny nad brzegi Nilu przenoszą. — Bo też istotnie, zima to niebywała na klimat tutejszy. Temi dniami termometr spadł niżej zera, a pod murami cytadeli Kairu znaleziono ciało zmarzłej kobiety. Jednakże, wraz z wichrem i chłodem wzrasta też ochota do ruchu, tańca i zabawy w leniwych zresztą z natury mieszkańcach Kairu. Wam, tam w cywilizowanej starej Europie, zdaje się zapewne, że my tu, żyjąc w towarzystwie szakali, hijen i dzikich Murzynów, wśród gruzów starożytnych, i zabitych deskami haremów, ani wiemy co to jest karnawał. Tymczasem przeciwnie; od kilku tygodni dźwięki wiedeńskiego walca odbijają się echem o granity piramid i mury meczetów. Balom, wieczorom, przyjęciom, nie masz końca; a wszędzie przepych wschodni, połączony z wszelkiemi wymysłami europejskiego zbytku.

Najpierw przyjmowaliśmy tu księcia Neapolu. Młodziutki, zaledwie 17 lat liczący książę, o dziecięcej twarzyczce, rumieniącej się za każdem słowem, zyskał tu sobie serca wszystkie ujmującem swem obejściem i rysami miłemi, które przypominają urodę matki. Urządzono dla niego rozmaite wycieczki przyjęcia, spacery, tak, iż biedny książę nie miał chwili wytchnienia. 24go stycznia odbył się na cześć księcia świetny bal u posła włoskiego, gdzie też wszystkie damy towarzystwa Kairu były mu przedstawione. Rumieniąc się, i ze spuszczonemi oczami, przyjmował książę hołdy nasze, jednakże, dla każdej z nas umiał znaleść miłe słówko, najdłużej zaś rozmawiał po angielsku z żoną angielskiego posła, Baringa. W tańcach nie brał książę udziału, z zajęciem jednak oglądał urządzenie sal, w których wschodnie makaty, arabskie lampy i bronzy, szczególniej zwróciły jego uwagę. W bufetach obrusy ułożone były z kwiatów w trojakich włoskich barwach, a półmiski, z pasztetami i tortami, tonęły w powodzi świeżych róż i kamelij.

W trzy dni później odbył się wielki bal dworski w pałacu Abdin. Rozesłano przeszło tysiąc zaproszeń, a turyści, przebywający w Kairze, dokładali wszelkich starań, aby należeć do grona zaproszonych. Bo też bale dworskie w Kairze warte są widzenia: Wyobraźcie sobie najpierw, czytelniczki moje, przed pałacem plac szeroki, jak sześć razy nasz Maryacki we Lwowie, wydający się zdala niby morze światła tęczowego, gdyż, prócz elektrycznych i gazowych lampionów, plac cały wysadzony jest alejami i ścieżkami smolnych pochodni, tkwiących w żelaznych obręczach na wysokich żerdziach.

Sciany pałacu zawieszone są wieńcami świateł kolorowych; w oknach zaś i na balkonach błyszczą sztandary tureckie i arabskie, również z tęczowych lamp ułożone.

W pałacu sal czternaście stoi otworem na przyjęcie gości. w pierwszej zaraz sam wicekról wita wszystkich gości podaniem ręki, dla każdej z pań ma słówko miłe i jeszcze milszy uśmiech.

Tewfik Basza jestto młody jeszcze człowiek, podobny nieco do ojca, niskiego wzrostu, dość otyły, ma twarz sympatyczną i dobroduszną. Obaj bracia wicekróla ks. Hassan i ks. Hussejn, biorą zwykle czynny udział w zabawie, składając hołdy kobietom i tańcząc w sposób zupełnie europejski.

Sale pałacu urządzone są bardzo zbytkownie, ale niestety zupełnie według europejskiej mody; wschodnich nakat i dywanów, rzeźbionych sztucznie stolików, cennych bronzów nigdzie tu nie dojrzysz. Ogólne podziwienie budzi za to, ogród zimowy tuż obok jadalni znajdujacy się. Ogród ten nie jest osłonięty w górze i tylko błękit wschodniego nieba namiot nad nim tworzy. Scieżki ogrodu wykładane są marmurem barw rozmaitych i wiją się dokoła klombów z róż jaśminów kwitnących i palm wysokich. W pośrodku ogrodu wielki wodotrysk, oświetlony elektrycznemi lampami, błyszczącą rosą oblewa kwiaty i krzewy i odbija się w zwierciadlanych ścianach, otaczających ogród.

W jednej z sal obok ogrodu znajduje się w górze okno wielkie, przysłonięte kratą, sposobem arabskim w drzewie rzeźbioną. Otóż z po za tej kraty wicekrólowa i jej damy przypatrują się balowej zabawie i zapewne połykają ślinkę. patrząc jak europejskie kobiety bawią się, tańczą, otoczone rojem wielbicieli, jak błyszczą strojem i klejnotami. Co do klejnotów szczególniej, to istotnie przepych tu panuje niesłychany. Kobiety wschodnie mają ten zwyczaj, iż cały majątek swój przechowują w klejnotach, to też bale tutejsze możnaby nazwać wystawą jubilerską.

Pomimo jednak, iż zbytek ten jest powszechnym, podziwiano na balu wicekróla perły i brylanty, a przytem i piękne oczka księżnej Radziwiłłowej (z domu Rzewuskiej), która zimę w mieście naszem przepędza.

Mieliśmy nadzieję widzieć na balu i księstwa Andrzejów Lubomirskich, jednakże bawią oni dotychczas w Indyach i dopiero z końcem lutego do Egiptu powrócą.

Prócz balu wicekróla do najświetniejszych zebrań tegorocznych w Kairze należał bal austryacko-węgierskiego towarzystwa dobroczynności. Bal ten przyniósł 7000 franków czystego dochodu Podziwiano szczególniej strój córki Nubara Baszy, była to suknia lekka z jedwabnej gazy białej, złotym haftem pokrytej, przepięta kłosami z brylantów.

Nowością na tym balu był kadryl, którego każda figura oświetlona była, jakby w balecie, bengalskiem światłem.

Niechaj jednak czytelnicy moi nie myślą, iż my w Kairze zajmujemy się tylko balami i strojami, przeciwnie mieliśmy tu także zebrania i narady sławnych uczonych i podróżników. Najpierw witaliśmy znanego rossyjskiego podróżnika Junkra, później bawił dni kilka w mieście naszem słynny Stanley, udający się w podróż do wnętrza Afryki dla odszukania Emin Beja, o którym od dziesięciu miesięcy nie mamy wieści.

Temi zaś dniami przybyć ma do Kairu austryacki podróżnik, prof. Lenz, powracający z Zanzibaru; austryacka kolonia przygotowuje dla niego ucztę, w której również niemiecki uczony Schweinfurth ma wziąć udział.

Tak więc miasto nasze pod każdym względem jest ożywione. Balom zaś, wieczorom i przyjęciom nieprędko pewno koniec będzie; gdyż tu, zwyczajem francuzkim, towarzystwo do połowy postu bawi się i tańczy. Jednakże niech czytelniczki moje nie sądzą, że tańce te tak są ochocze, jak u nas; na balach tutejszych panuje sztywność i chłód ogólny; brak tu ochoty do tańców, brak świeżych wesołych twarzyczek, brak dowcipnej żywej rozmowy a nam, zabłąkanym tu Polakom, brak dźwięcznej nuty mazura. To też często wśród najświetniejszych tych zebrań powtarzamy sobie z cicha: U nas inaczej!

Anna Neumann.

Z Izby sądowej.

(*Proces dr. Jackowskiego.*)

Trzeci dzień rozprawy rozpoczął się przesłuchiwaniem świadków. Pierwszy świadek [illegible]lesław Widajewicz, liczący 35 l. wieku, żonaty, bezdzietny, karany za pobicie lokaja, odziedziczył wraz z swą żoną, byłą gospodynią p. Janiszewskiego cały po nim majątek, a to na podstawie testamentu, którego prawomocność procesem wytoczonym przez rodzinę Janiszewskiego zakwestyonowaną.

Świadek ten, po przemowach obrońców i prokuratora, zostaje uchwałą trybunału zaprzysiężonym, i zeznaje, iż zostawał w służbie Janiszewskiego jako rządca ekonomiczny od 1877. Mieszkał w oficynach dworskich, obiad jadał zawsze ze swym chlebodawcą, który powziąwszy doń zaufanie, rozmawiał z nim bardzo wiele o swoich interesach gospodarskich, majątkowych a nawet i czysto osobistych. Janiszewski chował pieniądze w kasie żelaznej, od której klucz nosił na sznurku na szyi i do której nikomu nie udzielał przystępu.

Często bardzo widział świadek, jak Janiszewski robił rozmaite zapiski i prowadził kasowe rachunki Jednę z tych książek rachunkowych przedłożył świadek sądowi. Gości Janiszewski nie lubił i ztąd też nikt nie bywał u niego. W r 1882 okradziono Janiszewskiego na 28 000 zł., nieco później skradziono temu przeszło tysiąc zł. Pierwszą stratę odzyskał. Dr. Jackowski bywał u Janiszewskiego dość często. nawet i bez wezwania ze strony Janiszewskiego. W sprawie sprzedaży dóbr Sarnki zeznaje świadek, iż Janiszewski polecił dr. Jackowskiemu sprzedać te dobra za cenę najmniej 160.000 zł. Sprzedaż tę załatwiono przez dr. Jackowskiego listownie, świadek wszystkie w tej sprawie listy dr. Jackowskiego zwykł był głośno odczytywać Janiszewskiemu i ztąd o stanie interesów miał zawsze wiadomość dokładną. Aż do śmierci Janiszewskiego, tenże i świadek byli przekonani o hipotece 40.000 zł. na lesie kozakowskim, dopiero przy inwentarzu pośmiertnym podał dr. Jackowski, iż na rzecz Janiszewskiego zahipotekowaną jest na lesie kozakowskim tylko kwota 20.000 zł. O przysłaniu kontraktu przez dra Jackowskiego świadek wcale nic nie wie Co do przywożenia pieniędzy Janiszewskiemu przez dr. Jackowskiego, zeznaje świadek, iż Janiszewski wspominał mu w maju i w lipcu, że dr. Jackowski przywiózł mu pieniądze ale kwoty oznaczyć świadek nie umie. Przy zakupnie Demenki był świadek obecny i w niem pośredniczył po części. Po załatwieniu kupna pojechał świadek z dr. Jackowskim do Janiszewskiego, któremu dr. Jackowski wręczył 20.000 zł. Janiszewski zapytał wtedy dr. Jackowskiego: A co się tobie będzie należało? „Do wójta nie pójdziemy, po ukończeniu interesów przyszlę rachunek“ odpowiedział dr. Jackowski.

Na zapytanie przewodniczącego, odpowiada świadek iż po śmierci adwokata Siterskiego, który prowadził przedtem interesa Janiszewskiego, doradził świadek Janiszewskiemu wziąć na doradcę prawnego dr. Jackowskiego. Dalej zeznaje świadek, że Janiszewski mawiał, iż dr. Jackowski ma u siebie jego pieniądze, i skarżył się, iż dr. Jackowski nie przedkłada mu rachunku rzekomo z przyczyny zawikłanych interesów kupna Demenki. Co do pieniądzy na restauracyę budynków w Sarnkach, opowiada świadek, iż wie, że dr. Jackowski jakieś pieniądze na ten cel od Janiszewskiego wziął, i że restauracyę tę rozpoczął wypalaniem cegieł, ale jaką była suma świadek nie wie. Co do 10.000 zł., zapisanych w notatkach Janiszewskiego, które dr. Jackowski miał od niego wziąć na zadatek dla hr Skarbka, nie wie świadek stanowczo. czy te pieniądze dr. Jackowski otrzymał. przypomina sobie tylko, iż w owym czasie dr. Jackowski wyjeżdżając od Janiszewskiego, mówił do świadka, iż boi się sam jechać do kolei. gdyż ma przy sobie 10.000 zł. i prosił świadka, ażeby mu tenże towarzyszył. Świadek to uczynił.

Po śmierci Janiszewskiego, wezwany przez świadka dr. Jackowski przybył wraz z rachunkiem, na który jednak narzekał, iż jest [illegible] przez kancelaryę jego sporządzony, skreślił go i obiecał przysłać inny. Na żądanie dr. Jackowskiego dał mu jednak świadek a conto rachunku gotówką 20.000 złr. gdyż wiedział, że Janiszewski dr. Jackowskiemu honoraryum regularnie nie płacił. Na zapytanie przewodniczącego trybunału, co spowodowało świadka do żądania rachunku od dr. Jackowskiego, zeznaje świadek, iż sprawa z hipoteką na lesie kozakowskim (zamiast 40.000 - 20.000 złr.) wzbudziła w nim pewne podejrzenie i przypuszczenie, iż dr. Jackowski chciałby może ze świadkiem podzielić się spadkiem po połowie. Zażądał więc rachunku, który wreszcie otrzymał, a wedle którego należało się jeszcze dr. Jackowskiemu 15.000 złr. honoraryum. Świadek wymówił wówczas pełnomocnictwo dr. Jackowskiemu, a sprawy swe oddał innemu adwo[illegible]

łowi. Dalej zeznaje świadek, iż przy spisywaniu testamentu przed notaryuszem Manasterskim, ten ostatni zapytał Janiszewskiego, jak stoi sprawa z honoraryum dr. Jackowskiego. Janiszewski odpowiedział, iż Jackowski rachunków mu nie złożył, a co do honoraryów umowy z nim żadnej nie zawierał. Świadek zażądał wówczas od dr. Jackowskiego rachunku, na co tenże odpisał, iż nie ma sumienia przedkładać go umierającemu człowiekowi.

Oddanie kaucyi Hausera 12.500 złr. w papierach do zastawienia dr. Jackowskiemu potwierdza świadek. Przy spisywaniu inwentarza żądał dr. Jackowski, aby tę kaucyę wpisać na rzecz jego należytości, ale notaryusz tego nie chciał uczynić.

OSTATNIA POCZTA

Pod przewodnictwem Najj. Pana odbyła się przedwczoraj przed południem w Zamku cesarskim konferencya ministeryalna, w której wzięli udział prezesowie gabinetu, hr. Taaffe i Tisza, wspólny Minister skarbu Kallay, Minister skarbu dr. Dunajewski, i komendant marynarki, wice-admirał br. Sterneck.

Najj. Pan, równocześnie z Najj. Panią, która d. 21 b. m. o godzinie 2giej po południu przybyła osobnym pociągiem z Mehadii do Wiednia, wyjechał wczoraj o w pół do 3ciej po południu do Ischl, gdzie obecnie przebywa Najd. Arcyksiężniczka Walerya. Jej Ces. Wysokość obchodziła wczoraj 19tą rocznicę swych urodzin.

Z okazyi przypadającej na dzień wczorajszy 60-letniej rocznicy urodzin Najd. Arcyksięcia Wilhelma, odbył się d. 20 b. m wieczorem obiad u Najd. Cesarzewicza, w którym wzięli udział Najj. Pan i wszyscy przebywający w Wiedniu Członkowie Najw. Domu.

Książę Badeński Ludwik Wilhelm, po kilkudniowym pobycie w Wiedniu, wyjechał przedwczoraj do Karlsruhe. Przed wyjazdem złożył książę wizyty pożegnalne Najj. Panu, Najd. Cesarzewiczowi i Członkom Najw. Domu.

Do Wiednia przybył z Berlina generał adjutant cesarza niemieckiego, ks. Antoni Radziwiłł.

Członkowie prawicy Izby panów odbyli przedwczoraj pod przewodnictwem ks. Karola Schwarzenberga kilkogodzinną naradę, na której zastanawiano się podobno nad taktyką stronnictwa wśród obrad nad znanym wnioskiem Schmerlinga, który przyjdzie pod obrady na dzisiejszem posiedzeniu. W konferencyi tej brali także udział polscy członkowie Izby panów.

N. fr. Presse dowiaduje się, że koła prawicy gotowe są przyjąć wniosek o złożenie komisyi dla rozpatrzenia rozporządzenia p. Ministra dr. Pražaka.

Schles. Ztg. uważa jako rzecz pewną, że dotychczasowy ambasador przy dworze hiszpańskim, hrabia Solms, będzie mianowany w miejsce pana Keudella, ambasadorem w Kwirynale. O zmianie reprezentacyi niemieckiej przy dworze petersburskim nie ma na razie mowy.

Według relacyi z Berlina, kredyt dodatkowy, jakiego zażąda rząd niemiecki na cele wojskowe, będzie znacznie większym, niż pierwotnie donoszono. W każdym razie podana przed kilkoma dniami suma 134 milionów marek, zdaje się być zbyt nisko obliczoną.

Nordd. Allg. Ztg, reasumuje w wstępnym artykule głosy głównych organów katolickich o ostatniem piśmie Papieża do arcybiskupa kolońskiego, które podajemy na innem miejscu, i wysnuwa z nich wniosek, że większa część dzienników katolickich powitała nieżyczliwie to pismo.

Moniteur de Rome potwierdza wiadomość, że Papież zezwolił na zaprowadzenie liturgii słowiańskiej w kościele katolickim w Czarnogórze. Zmiana ta może się nie wydać na pierwszy rzut oka zbyt ważną, gdyż gminy katolickie, przyłączone do Czarnogóry na mocy traktatu berlińskiego, liczą zaledwie parę tysięcy mieszkańców. Fakt ten nie pozostanie jednak bez następstw. O ile wnosić można z doniesień z Rzymu, w pewnych sferach kościelnych panuje przekonanie, że przez zaprowadzenie liturgii słowiańskiej, katolicyzm pozyska na półwyspie bałkańskim licznych wyznawców, i że ostatnie postanowienie Watykanu stanowić będzie podstawę do nowej unii na Wschodzie.

Na ponowne zapytanie Porty: co znaczą uzbrojenia Czarnogóry? miał odpowiedzieć poseł jej w Konstantynopolu, Rakicz, że uzbrojenia jej nie grożą nikomu, a najmniej Porcie. Czarnogóra zbroi się dla tego, że się uzbrajają wszystkie państwa, wielkie i małe. Donosząc o tem *Glas Crnogorca* w korespondencyi wyraźnie inspirowanej dodaje: Ponieważ Rossya pozostaje obecnie ciągle w dobrych stosunkach z Portą, pozostanie z nią w takich samych i Czarnogóra. Ponieważ nie można przypuszczać, ażeby w tej chwili przyszło do zatargu między Rossyą a Portą, nie przyjdzie też z ostatnią do żadnego zatargu Czarnogóra. „Uzbrojenie — tak brzmi koniec tego komunikatu — wymierzone jest przeciw komu innemu.“

Wybór dwóch deputowanych francuskich w departamentach Eure i Haute-Garonne natchnął nową otuchą stronnictwo republikańskie. Z powodu śmierci konserwatywnego posła Raoula Duval, wybrany został republikanin Millard z departamentu Eure, w drugim jednak z wymienionych okręgów przyjść ma do ściślejszego wyboru pomiędzy radykałem a konserwatystą. W razie wyboru skrajnego członka Calvinhac, który otrzymał więcej głosów, nie zyskuje nic stronnictwo umiarkowane.

Konserwatyści stolicy postanowili, w przypadających w dniu 8 maja wyborach do rady municypalnej przyjąć udział i stawią dwóch kandydatów, pp. Lambert i de Sainte-Croix.

Gaulois podaje rozmowę swego współpracownika z nowym prezesem ligi patryotycznej Sansboeuf. Mówił on, że Déroulède jeszcze przed wyjazdem za granicę był mocno zachwiany w swoich nadziejach odwetowych, ale pobyt w Rossyi i rozmowy z Katkowem dodały mu znowu otuchy. Widząc jednak obojętność publiczności, kiedy w dzienniku swoim *Drapeau* ogłaszał Niemców za jedynego nieprzyjaciela a Rossyę za jedyną aliantkę Francyi, uznał to za rezygnacyę narodu. Poczytał dalej obojętność prasy francuskiej w ciągu wyborów w Alzacyi za zupełne zrzeczenie się nadziei odzyskania tych prowincyj i to go złamało. Sansboeuf pokazywał w końcu list Déroulèda, świadczący o zupełnej jego rezygnacyi i upadku na duchu.

Berliner Polit. Nachrichten konstatują: „Jeżeli przed kilku miesiącami nie mogło obudzać zdziwienia, że i Szwajcarya uległa ogólnym obawom wojennym, i ze swej strony czyniła wszechstronne przygotowania wojskowe, porządkowała obronę krajową, pospolite ruszenie, podwyższyła kredyt na potrzeby wojskowe i t. p.; to jednak przypuszczano, że po minionem bezpośredniem niebezpieczeństwie wojny, rząd związkowy Szwajcaryi powróci do normalnego stanu. Że przypuszczenie to nie sprawdziło się, tłómaczyć można jedynie tem, iż w Szwajcaryi, tak samo jak wszędzie, nie dowierzają utrwaleniu się czasów pokojowych na dłużej, ale upatrują owszem jedyną rękojmię bezpieczeństwa w konsekwentnie przeprowadzonem uzbrojeniu, w gotowości do wojny. Kto uważnie czytuje dzienniki szwajcarskie, nie ujdzie jego uwagi, że roztrząsania o ewentualnem niebezpieczeństwie i gotowości do wojny są stałą rubryką tych dzienników.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 22 kwietnia. Najj. Pani przybyła tu wczoraj z Mehadii o godzinie trzy kwadranse na 1szą po południu, i udała się zaraz, w towarzystwie Najj. Pana do Ischl. Monarcha powróci dnia 24go b. m. do Wiednia, a Jej Ces. Mość uda się dnia 25go b. m. z powrotem do Mehadii.

Wiedeń, 22 kwietnia. (*Tel. pr.*) W dzień jubileuszu Najdostojn. Arcyksięcia Albrechta, po wiosennej paradzie wojskowej na Schmelz, odbędzie się w sali ceremonii w Burgu obiad galowy na 260 nakryć. W dniu tym zostanie także ogłoszonym awans majowy.

Wiedeń, 28 kwietnia. Trybunał państwowy odrzucił, z formalnych powodów, zażalenie deputowanego Knotza, o naruszenie prawa wolności w wypowiedzeniu swych przekonań.

Wiedeń, 22 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Radca skarbowy, Ludwik Sichler, został mianowany starszym radcą skarbowym w okręgu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Wiedeń, 22 kwietnia. (*Tel. pr.*) Jutro rozpoczynają się posiedzenia Rady Państwa; rozprawy nad budżetem rozpoczną się w poniedziałek. Po budżecie przyjdą na porządek dzienny ustawa o kwotach i taryfa cłowa.

Wiedeń, 22 kwietnia (*Teleg. pr.*) Do tutejszych dzienników donoszą ze Stambułu, iż wpływ Nelidowa u Wysokiej Porty wzmaga się znowu.

Peszt, 22 kwietnia. Izba wyższa przyjęła przedłożenie bankowe, oraz ustawę o zaopatrywaniu wdów i sierot po wojskowych z poprawką do paragrafu 1, wedle której ustawa ma rozciągać się także na kapelanów wojskowych.

Berlin, 22 kwietnia. Izba deputowanych sejmu pruskiego rozpoczęła wczoraj obrady nad kościelno-politycznem przedłożeniem. Po przemówieniu deputowanego Gneista, który domagał się odesłania przedłożenia do komisyi z 21 członków, odczytał deputowany Windthorst oświadczenie stronnictwa centrum. Cytuje ono na wstępie słowa Papieża, wypowiedziane w ostatniem piśmie do arcybiskupa kolońskiego, wedle których Stolicy św. przysługuje bezwzględnie kompetencya w sprawach rządu kościelnego, i zaznacza dalej, że skoro Papież, którego wolą kieruje się centrum, wzywa do przyjęcia przedłożenia wedle uchwał Izby panów, stronnictwo centrum pójdzie wiernie za głosem tego wezwania. Gdyby jednak, wbrew oczekiwaniom, przedłożenie, tak jak ono wyszło z Izby panów, zostało choćby w jednym punkcie zmienionem na niekorzyść wolności Kościoła katolickiego, wówczas centrum byłoby zmuszone głosować przeciw całemu przedłożeniu. Centrum jest przeciwne odsyłaniu projektu do komisyi, i spodziewa się, iż przez jego przyjęcie przyczyni się do poparcia i rozwoju pokoju kościelnego.

Deput. Richter wystąpił przeciw przedłożeniu i protestował przeciw ingerencyi papieża w sprawie wyborów parlamentarnych.

Następnie zabrał głos książę Bismarck, polemizując w dłuższej mowie z wywodami pp. Gneista i Richtera, oraz przemawiając jak najgoręcej za jednomyślnem ile możności przyjęciem przedłożenia w redakcyi Izby panów.

Ks kanclerz podniósł, w odpowiedzi na protest Richtera, że dla katolików niemieckich Papiestwo nie jest bynajmniej zagraniczną instytucyą. Wszystkie narodowe stronnictwa powinnny dążyć do tego aby Kuryi przyznać tyle ustępstw, ile tylko da się pogodzić w jaki bądź sposób z prawami państwowemi A właśnie taką miarę koncesyj zawiera w mowie będące przedłożenie. Ustąpiłbym z pruskiej służby państwowej i poświęciłbym nadal me siły tylko sprawom cesarstwa, gdyby Izba odrzuciła przedłożenie. Możemy być wystawieni na ciężkie doświadczenia, a w obec możliwych zagranicznych i wewnętrznych zapasów z różnemi stronnictwami przewrotu, widzę potrzebę, nim zostaniemy dotknięci podobnemi doświadczeniami, załatwić wszystkie niepotrzebne spory i zatargi. A za niepotrzebny zupełnie uważam kościelno-polityczny zatarg, skoro możemy się go pozbyć za pomocą niniejszego przedłożenia. (Żywe okłaski).

Na tem przerwano dyskusyę i odroczono posiedzenie do dnia dzisiejszego.

Berlin 22 kwietnia. Rada związkowa przyjęła budżet dodatkowy wraz z ustawą o zaciągnięciu pożyczki. Budżet dodatkowy żąda 172 milionów mark głównie na cele militarne, to jest, przeprowadzenie nowej ustawy wojskowej, przebudowanie fortec, na budowę nowych koszar, koleji strategicznych, i zaopatrzenie armii w nowe rynsztunki.

Berlin, 22 kwietnia. Przedłożony parlamentowi projekt pożyczki preliminuje ją w wysokości 172,325.633 marek, z czego 15,647.702 marek przeznaczone są na jednorazowe koszta wzmocnienia armii, 117,168.142 marek na koszta zarządu wojsk cesarstwa, 36,314.000 marek na uzupełnienie sieci kolejowych a 3,195.789 marek na zaliczki na cele administracyi wojskowej.

Berlin, 22 kwietnia. Pogłoski o rzekomo złym stanie zdrowia niemieckiego następcy tronu są tendencyjnie zmyślone.

Berlin, 22 kwietnia (*Tel. pryw.*) Według *Post*, odszczególnienie ministra Giersa dekoracyą nie przyszło do skutku dlatego. iż chciano uniknąć złego wrażenia, jakieby to w niektórych sferach rossyjskich wywołało.

Wrocław, 22 kwietnia (*Telegr. pryw.*) Jako następcę wrocławskiego księcia biskupa wymieniają koadjutora Stumpfa ze Strasburga.

Monachium, 22 kwietnia. Tymczasowe kierownictwo ministerstwa sprawiedliwości zostało poruczone radcy stanu Pfistermeistrowi.

Petersburg, 22 kwietnia. W Gatczynie odbył się przedwczoraj obiad galowy na cześć księcia japońskiego Komatsu.

Ogłoszono rozporządzenie, normujące sprawę przyjmowania w roku szkolnym 1887/88 uczennic na wyższe kursa żeńskie.

Petersburg, 22 kwietnia. Generałowi Orżewskiemu z okazyi ustąpienia z armii zostało wypowiedziane uznanie carskie.

Zmarł tutaj generał Ganecki, jeden z głównych uczestników walk pod Plewną.

Belgrad, 22 kwietnia. Profesor Panesic został mianowany prezydentem akademii umiejętności.

Belgrad, 22 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Przesilenie gabinetowe usunięte. Mijatovics pozostaje nadal ministrem finansów a ministrem handlu ma być dyrektor ceł Stojanowics.

Paryż, 22 kwietnia. Francuski komisarz specyalny Schnabele, w chwili pojawienia się na dworcu kolejowym w Pagny nad Mozelą, został zawezwany w drodze nieurzędowej do biura komisarza niemieckiego Gautscha w Ars, gdzie policya niemiecka zaaresztowała go i przewiozła najpierw do Noveant a następnie do Metzu.

Twierdzenie, *Metzerzeitung* jakoby aresztowanie to pozostawało w związku z agitacyami ligi patryotycznej jest bezzasadnem.

W Metz i Nancy panuje wielkie wzburzenie.

Paryż, 22 kwietnia. Tutejsze dzienniki reprodukują bez żadnych komentarzy depesze z Pagny.

Paryż, 22 kwietnia. Po konferencyi ministra Gobleta z ministrem Flourensem, minister sprawiedliwości przesłał drogą telegraficzną rozkaz generalnemu prokuratorowi i prokuratorowi w Nancy, aby udali się bezzwłocznie do Pagny i złożyli relacyę o zajściu z komisarzem francuskim Schnabele. Przybył tu wczoraj wieczorem prefekt departamentu Meurthe-Mozela i konferował z ministrem Gobletem.

Dzienniki, wyrażając zapatrywanie, iż zaszło tu nieporozumienie, lub że agenci niemieccy zbłądzili zbytkiem gorliwości, zalecają spokój aż do chwili nadejścia wyjaśnień.

Paryż, 22 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Na wyspie Jersey dało się wczoraj przed południem czuć trzęsienie ziemi.

Londyn, 22 kwietnia. W Izbie niższej przedłożył rząd projekt budżetu, który wykazuje w dziale dochodów $91^{1}/_{10}$ milionów, a w dziale wydatków $90^{1}/_{10}$ milionów. Różne zmiany w dziale podatków przyniosą według projektu 300.000 nadwyżki.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**.

Nadesłane.

W teatrze hr. Skarbka

w piątek dnia 22 kwietnia 1887

po raz pierwszy:

FRANÇILLON

komedya w trzech aktach Aleksandra Dumasa.

OSOBY

Margrabia de Riverolles	p. Frenkiel
Łucyan de Riverolles, syn	p. Żelazowski
Stanisław de Grandredou	p. Kwieciński
Henryk de Symeux	p. Hierowski
Jan de Carillac	p. Szobert
Pinguet, dependent u notaryusza	p. Kasprowicz
Celestyn, służący	p. Starzewski
Franciszka de Riverolles, żona Łucyana	pni Kwiecińska
Teresa Smith	pni Nowakowska
Anna de Riverolles, siostra Łucyana	pna Pysznik
Eliza, pokojówka	pni Wisłobodzka

Rzecz dzieje się w Paryżu w domu Łucyana de Riverolles w ostatnich czasach.

Początek o godzinie 7-mej wieczorem.

Przyjechali do Lwowa

dnia 22 kwietnia 1887.

Hotel George'a

Pp. W. Micewski z Tuczempy, B. Lackenbacher z Pesztu, dr. Roy z Francyi, P. Lipkowski z Rossyi, E. Pick z Wiednia, S Simmel z Berlina, J. D. Pick z Wiednia.

Hotel Warszawski

Pp. Zawadzki z Ottyni, A. Pociejko z Rossyi, M. Ott z Mikołajowa, H Witosławska z Brodów.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 21 kwietnia 1887, godzina 1 min 45 Alp. Tow. górn. 20.50 Węg. akcye kredyt. 288·25, Akcye anglo-austr. 106·25, Akcye banku Union 213·75 Akcye kolei Karola Ludwika 205·50, Akcye kolei północnej 243 50 Akcye kolei połndniowej 82·75, Akcye kolej Alföld 182 1?. Akcye kolei Elżbiety 236.—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 231.—. Akcye kolei węg. północno wschodniej 167.75 Wiedeńskie losy 125·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104.50, Losy regulacyi Cisy 124.50, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 102.05, Akcye związkowego banku 94.25, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·11·75, Węgierskie losy 120.75, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·— akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych 243 —. — Usposobienie chwiejne.

Wiedeń, 21 kwietnia 1887, godzina 5 minut 40. Akcye kredytowe 283.20 Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 205 25, Południowa —·—, Renta papierowa 81.50, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 10.04·—, Rubel papierowy —·—.

Wiedeń, 22 kwietnia 1887 r. godzina 10 min. 10 Akcye kredytowe 283·—, Anglo Austr. —·— Unionbank —.— Kolej Karola Ludwika 205·25. Południowa —.—, Renta papierowa —.— 5% Galic. hip. listy zastawne 102·30 Galic. oblig. indemn. —·—, do —·—, 4½% listy zastawne banku krajowego 95 50, 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku —·— Napoleondor 10·04·— Rubel papierowy —·— - Usposobienie lepsze.

Telegramy zbożowe z dnia 21 kwietnia 1887, Wiedeń: Przenica za 100 kilo —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— od —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10 000 litr procent 25 — do 26 75.— zł. Szczecin,: Pszenica —.—, rzepik —.— spiritys —·— kukurudza —·— Kolonia — rzepak —·— do —·— zł, 100 kilogr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica na wiosnę 9·26, do 9.28 —.— zł Berlin: Pszenicę żółta (na wiosnę) 172.75 do —·—, żyto —·— —·— m. spirytus 40·10, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 53.80 kilogr. —·— olej rzepakowy —·—. fr. spirytus —·—·—·—.

Pociągi kolejowe

przychodzą do Lwowa:

podług zegara lwowskiego.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 min. 10 rano pociąg lokalny.

Do Stryja: o godz. 7 min. 20 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed połndniem pociąg osobowy a o godz. 6 min. 30 rano pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 25 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 6 min 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o godz. 10 min. 25 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze**, o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg mięszany.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 21 kwietnia 1887.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	204	—	207	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	229	25	233	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	284	—	290	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	—	100	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	101	40	102	40
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. 51l.	96	—	97	50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	55	101	55
„ „ „ 4 pr. w. a.	95	50	96	50
„ „ „ 5pr. los. w 37 l.	100	55	101	55
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	93	—	94	—
„ „ 4½ prc. „ „ 52	99	—	100	—
„ „ 4 prc. „ „ 56	92	—	93	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		47	50	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		41	44	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	104	25	105	25
Oblig. Komunale gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5. pr. w. a. I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	105	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	94	60	96	50
5. Losy miasta Krakowa	16	—	18	—
„ „ Stanisławowa	25	—	28	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	88	5	98
Dukat cesarski	5	90	6	
Napoleondor	10		10	11
Półimperyał	10	32	10	44
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	11	1	13
100 marek niemieckich	61	80	62	50

(bez kupona / bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 20. kwietnia 1887.

I. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	81.50	81.70
luty-sierpień	81.50	81.70
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	82.65	82.85
kwiecień-październik	82.70	82.90
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	128.25	129.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	134.25	134.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5. prc.	136.50	137.—
„ „ 1864 po 100 zł.	165.50	165.75
„ „ 1864 po 50 zł.	164.75	165.25
Renty Com. po 42 litr. austr.	159.50	160.50
Listy zastw. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	98.—	98·20
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc.	113.25	113.45
2. Obligacye indem. 5 prc. (za zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	104.25	105.—
Galicyi	104.40	105.—
Niższej Austyi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.50	105.—
Węgier	105.—	105.60
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	106.25	106.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	284.—	284.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	561.—	565.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	241.75	242.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	876.—	878.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500zł. m.	363.—	365.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Taru. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k.	2436	2440
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	205.40	205.80
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. wa. war.	230 50	231.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	236.75	237.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	82.50	83.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	172.75	173.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	101.—	101.40
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100.50	101.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	99.—	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.25	102.—
„ „ „ „ w 36 l. 6½ pr.	99.—	99.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	95.50	96.30
„ „ „ „ „ po 5 prc.	100.90	101 30
„ „ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.90	101.30
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 52½ l.	—.—	96.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 5 prc.	99.50	100.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	100.60	101.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc.	101.25	101.75
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	—.—	102 50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	99·90	100 30
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	100.50	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100.60	101.10
„ po 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	100.60	101.—
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.90	100.30
Kol. gal. Lwów.-Czer.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	82.—	82.50
z r. 1884	89.70	90.20
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100.30
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w.	179.—	179.50
Clarego po 40 zł. m. k.	44.25	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.k.	113.75	114.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	25.50	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	16.75	17.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	20.—	20.50
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	47.75	48.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	43.50	44.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	14.90	15.30
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.—	9.30
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.50	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	56.25	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	55.50	56.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	28.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	137.50
„ „ po 50 zł. w. a.	68.—	69.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	34.75	35.75
Windischgratza po 20 zł. m. k.	43.75	44.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	126.80	127.30
Paryż za 100 ft.	50.20	50.25
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.96.—	5.98.—
„ pełnej wagi	5.92.—	5.94.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	10.03.50	10.04.50
Rossyjski imperyał	10.36.—	10.38.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 21 kwietnia 1887.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	81	60
„ „ „ w srebrze	82	60
Renta w złocie	113	10
5 prc. austr. renta marcowa	98	05
Akcye banku wiedeńskiego	876	—
„ „ kredytowego	284	—
Londyn	126	85
Napoleondor	10	04
Dukat cesarski men.	5	96
100 marek niemieckich	62	30

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

Zl. 463. (2863 3—3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Brzeżany wird verlautbart, daß zur Hereinbringung der Forderungen der österr. ungar. Bank in Wien pr. 81.664 fl. 46 kr. und 16.796 fl 17 kr ö. W. sNG. die exekutive Feilbiethung der dem Andreas Cywiński gehörigen, im Gerichtsbezirke Kozowa gelegenen Güter Płotycza und Budyłówka sammt allem Zugehör an den im hiesiegen Gerichtssaale Nr. 12 abzuhaltenden drei Terminen und zwar am 11. Mai, am 20. Mai und am 17. Juni 1887, jedesmahl um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 200 000 fl. ö. W. Beim 1en und 2en Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufspreise, beim 3ten Termine nicht unter 160.000 fl. ö. W. verkauft werden.

Das Vadium beträgt 20.000 fl. ö. W.

Der Ersteher ist verpflichtet diejenigen Forderungen, deren Zahlung vor der allenfalls verabredeten Aufkündigung von den Gläubigern nicht angenommen werden sollte, auf Abschlag vom Kaufpreise, soweit derselbe reicht, dagegen die Lastenpost 4 und 6, welche bei der Hypothek zu verbleiben hat, ohne Abschlag vom Kaufschillinge zu übernehmen.

Die übrigen Feilbietungsbedingniße und der Tabular Auszug können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Partheien und diejenigen Gläubiger, welche seit dem 27 Oktober 1886 als dem Ausstellungstage des Grundbuchsauszuges dingliche Rechte an den feilzubiethenden Gütern erworben haben sollten, oder denen der Feilbietungsbescheid, oder spätere Bescheide in dieser Exekutionssache gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten, zu Handen des hiemit in der Person des Landesadwokaten Dr. Schätzel mit Substituirung des Landesadvokaten Dr. Madeyski bestellten Curato und mittelst Ediktes verständigt.

Brzeżany, am 12. Februar 1887.

L. 13532. (2874 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności, w Dobromilu pod lk. 305 położonej, dłużnika Mojżesza Jniesa własnej, na zaspokojenie pretensyi Mechla Schanza w kwocie 120 zł., dnia 10 maja, 14 czerwca i 19 lipca 1887, każdym razem o godz. 10 rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej, jednak nie niżej sumy 500 zł.

Wadyum wynosi 50 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia Sąd dla wierzycieli późniejszych, lub którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, kuratorem p. Alojzego Schneidera.

Dobromil, 29 grudnia 1886.

L. 1329. (2945 1—3)

W c. k Sądzie powiatowym w Wiśniczu odbędzie się 25 maja, 28 czerwca i 3 sierpnia 1887 każdym razem o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 63 księgi gruntowej Nieszkowice wielkie Józefa i Michała Szymańskich własnej, celem zaspokojenia pretensyi gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 300 zł. z pn.

Cena wywołania 900 zł.

Wadyum 90 zł.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny do przejrzenia w registraturze.

Wiśnicz, 23 marca 1887.

L. 4283. (2899 3—3)

Dnia 25 maja i dnia 30 czerwca 1887 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Maksymowicach położonych wyk. hip. l. 3, 105 i 145 objętych, Herscha Zeilera własnych.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1885 zł

Przy powyższych dwóch terminach realności te sprzedane będą za lub niżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tut. registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego m. del.

Sambor, dnia 22 marca 1887.

L. 1249. (2910 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Mikołajowie odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Jana Przyszlaka w kwocie 39 zł. z pn. egzekucyjna sprzedaż posiadłości w Trościańcu wedle wyk. hip. l. 97 i posiadłości w Stulsku wedle wyk. hip. l. 397 dłużnika Wasyla Brynia względnie tegoż nieobjętej masy, dla której Onufrego Iwachów z Woli wielkiej kuratorem ustanowiono własnych, w dniu 20 maja, 20 czerwca i 4 lipca 1887, każdego razu o godzinie 10 rano, na których dwóch pierwszych terminach sprzedaż za lub wyżej ceny wywołania 230 zł. wa. nastąpi, na trzecim terminie zaś także niżej tej ceny, jednakże nie niżej kwoty równającej się wszystkim długom, na tych realnościach zahipotek wanym.

Do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 13go lipca 1887, godzinę 9 rano, do którego się wszystkich realnych wierzycieli pod rygorem §. 148 ust. sąd. do sądu tutejszego wzywa.

Wadyum wynosi 23 zł. aw.

Dla tych, którzyby po dniu 22 listopada 1886 rzeczowe prawa na tych posiadłościach nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, doręczone być nie mogły ustanawia się Jana Ustyanowicza z Mikołajowa kuratorem.

Dalsze warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno przejrzeć w sądzie.

Mikołajów, 7 marca 1887.

L. 1931. (2969 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że w dniu 28 kwietnia 1887, o g. 10tej przed południem przedsięwzmie w zabudowaniu sądowem celem wydobycia na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 10 rat pożyczkowych po 9 zł. i jednej raty w kwocie 9 zł. 9 ct. aw. z pn. publiczną przymusową sprzedaż nietabularnej realności pod l. kons. 67 rep. 26 w Sieniawie, dłużnika Waska Wusika vel Łusika własnej, że cena wywołania rzeczonej realności kwota 300 złr., zaś wadyum 15 zł. aw. wynosi, wreszcie, że w mowie będąca realność na powyższym terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie i że dla niewiadomych wierzycieli kuratora w osobie c. k. notaryusza Mikołaja Strogania w Rymanowie ustanowiono.

Resztę warunków licytacyjnych i akt zastawniczego opisania sprzedać się mającej realności można przejrzeć w sądzie tutejszym.

Rymanów, dnia 12 lutego 1887.

L. 2227. (2898 2—3)

C. k. sąd obwodowy wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia wierzytelności Anny Goldenbergowej wykazanej spadkobierczyni Udeli Engländerowej w kwocie 500 złr. wraz 6% odsetkami od 24 lipca 1876 i kosztami w kwotach 21 zł. 95 ct., 16 złr. 78 ct., 4 zł. 37 ct., 80 zł. 36 ct. i 30 zł. 36 ct. przyzwala na egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy realności z pod lk. 154/52 w Rzeszowie położonej whl. 137 ks. głównej dla gminy Rzeszów objętej, dawniej Ryfki Majstrowej, a obecnie Anny Laubowej własnej, która w tutejszym sądzie obwodowym w dwóch terminach na dniu 23 maja 1887 i 22 czerwca 1887 każdym razem o 9 godzinie przed południem przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową sprzedać się mających części tej realności w kwocie 15306 złr. w. a. niżej której to ceny części wyż wyrażone na onych dwóch terminach sprzedane nie zostaną.

Każdy chęć kupna mający winien jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisarza licytacyjnego tytułem wadyum 5 prc. ceny szacunkowaj t. j. kwotę 770 zł. w. a. w gotówce lub w odpowiednich do lokowania sierocego majątku zdatnych publicznych papierach wartościowych, których wartość przyjętą będzie wedle kursu umieszczonego dnia poprzedniego w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Gdyby części realności sprzedać się mające w powyższych dwóch terminach za cenę szacunkową lub też wyżej tej sprzedane być nie mogły, natedy wyznacza się celem postawienia ułatwiających warunków termin na 22 czerwca 1887 o godzinie 4 po południu.

Ekstrakt tabularny i protokół oszacowania sprzedać się mających części realności chęć kupna mający w aktach registratury przeglądnąć mogą.

O czem się zawiadamia strony i wierzycieli wiadomych do rąk własnych, zaś wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego z prawami swemi do hypoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakichkolwiek powodów nie mogła być doręczoną do rąk kuratora adw. dra Bindera, któremu substytuje się adwokata dra Reicha.

Rzeszów, 31 marca 1887.

Ч. 11217. (2749 2—3)

Въ цѣли заспокоєнѧ должного єще капиталу 102 злр. 24 кр. а. в. даже и коштôвъ того поданѧ въ квотѣ 7 злр. 43 кр. а. в., ôтбудетъ сѧ на прошенє Дырекціи общого рôльничо-кредытового Заведенѧ длѧ Галиціи и Буковины въ днѧхъ 13 Маѧ, 20 Юніѧ, 20 Юліѧ 1887, публична лицытаціѧ реальности должникôвъ Войтка и Маріи Будыкъ и Варвары Мыцъ пôдъ чк. 13 въ Оувсю положеной вразъ съ грунтами и всѣми принадлежитостѧми.

Цѣна выклична 300 злр.

Вадюмъ 30 злр.

Актъ описанѧ и оцѣненѧ и варунки лицитаційний могутъ кождого часу въ регистратурѣ тутейшого суда бути перезрѣтыми.

Ц. к. Судъ повѣтовый.

Пôдгайцѣ, 30 листопада 1886.

Ч. 11216. (2750 2—3)

Въ цѣли заспокоєнѧ должного єще капиталу 121 злр. 60 кр. а. в. даже и коштôвъ того поданѧ въ квотѣ 6 злр. 41 кр. а. в., ôтбудетъ сѧ на прошенє Дырекціи общого рôльничо-кредытового Заведенѧ длѧ Галиціи и Буковины въ днѧхъ 13 Маѧ, 20 Юніѧ, 20 Юліѧ 1887 публична лицытаціѧ реальности должника Федка Терлюка пôдъ чк. 146 въ Оувсю положеной вразъ съ грунтами и всѣми принадлежитостѧми.

Цѣна выклична 200 злр.

Вадюмъ 20 злр.

Актъ описанѧ и оцѣненѧ и варунки лицитаційний могутъ кождого часу въ регистратурѣ тутейшого суда бути перезрѣтыми

Ц. к. Судъ повѣтовый.

Пôдгайцѣ, 30 листопада 1886.

L. 2127. (2930 2—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredyt włość. w likwidacyi we Lwowie, przeciw Iwanowi Byckała o 11 rat po 9 zł. 69 ct. i 126 zł. 71 ct., 9 zł. 25 ct. w a., sprzedaną zostanie realność pod lk. 476 w Horodence, nie stanowiąca ciała tabularnego, w dniu 20 maja, 20 czerwca i 21 lipca 1887 o 8 godzinie rano.

Cena szacunkowa 250 zł.

Zakład 10 prc.

Kuratorem wierzycieli p. Tytus Skopczyński w miejscu.

Resztę warunków przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

C. k. sad obwodowy.

Horodenka, 20 marca 1887.

L. 1444. (2932 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Lisku uwiadamia, że celem zaspokojenia, należących się gal. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu, 23 rat pożyczkowych po 6 zł. zpn, odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dniu 16 maja, 15 czerwca i 19 lipca 1887, zawsze o godzinie 11 rano, publiczna przymusowa sprzedaż realności, pod lk. 89 w Seredniu wielkim, Matija Kicaka własnej. Przy pierwszych dwóch terminach przynajmniej za cenę wywołania, przy trzecim także niżej tejże.

Dnia 16 sierpnia 1887 termin do ułożenia lżejszych warunków.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Lisko, 22 marca 1887.

L. 14762. (2950 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu, w celu zaspokojenia pretensyi gal. kasy oszczędności 384 zł. 63 ct., 385 zł. 45 ct., 386 zł. 28 ct. i 8744 zł. 17 ct. zpn., odbędzie się dnia 25 maja, 22 czerwca i 1 sierpnia 1887, każdym razem o godzinie 11 przed południem, przymusowa licytacya, do Franciszka Głodzińskiego, wedle Dom 84 pag. 112 n. 15 haer należącej realności, pod l. 498¼ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 26120 zł., lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 2612 złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 1 marca 1887 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe, niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dulęba kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Lehmann mianowany został.

Lwów, 9 kwietnia 1887.

L. 11364. (2949 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu, w celu zaspokojenia pretensyi gal. kasy oszczędności w kwotach 69 zł 21 ct., 69 zł. 37 ct., 69 zł. 54 ct. i 1432 zł. w. a. zpn., odbędzie się dnia 2 czerwca, 7 lipca i 11 sierpnia 1887, każdym razem o godzinie 11 przed południem, przymusowa licytacya do małoletnich Stanisława i Franciszka Witrylaków, wedle wyk. hip. 361, gminy kat. Lwów, dziel. II, karta B, poz. 2, 3, 4, 5, należącej realności pod l. 406²/₄, we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 8680 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 868 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno nareszcie, że dla wszystkich, tych którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 18 lutego 1887 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe, niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Popiel kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Szydłowski mianowany został.

Lwów, 2 kwietnia 1887.

L. 886 (2958 2—3)

Celem zaspokojenia pretensyi kołomyjskiej kasy oszczędności w kwotach: 35 zł. 25 ct., 35 zł. 25 ct. i 403 zł. 7 ct. z pn. odbędzie się w dniu 27go maja 1887 o godzinie 10 przedpoł. w b. IV publiczna licytacya realności lk. 402 na przedmieściu Stanisławowskim w Kołomyi położonej wedle dom VI pag. 133 n. 1 haer. do dłużnika Chaima Sieglera należącej także niżej ceny szacunkowej 1522 zł. 30 ct. Wadyum wynosi 152 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Trachtenberg. Resztę warunków i wyciąg tabularny złożono do wglądu i podejmywania w odpisach w tus. registraturze.

Kołomyja, 3 marca 1887.

L. 13081 (2880 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej Lazara Herbsta przeciw Dorocie Birzynie pto 131 zł. 5 ct. wyznacza do licytacyjnej sprzedaży realności l. wyk. hip. 4 ks. gr. Wolica Ługowa objętej pod warunkami wskazanemi w ogłoszeniu w dniu 16 grudnia 1885 l. 11898 nowy termin na dzień 6 czerwca 1887 o godzinie 10 rano, w budynku tut. sąd. odbyć się mający.

Ropczyce, 9 grudnia 1886.

L. 3431. (2896 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 599 zł. 4 ct. wa. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego odbędzie się dnia 21 czerwca 1887, 20 lipca 1887 i 17 sierpnia 1887 o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 7 egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Mojzesza Gerstmana własnej w Tarnopolu pod l. 233 położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, wynosi 11.000 zł. — Wadyum 1.100 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli którzyby po dniu 8 marca 1887 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi albo która z późniejszych z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adwokata dr. Mantla, a p. adwokata dr. Horowitza zastępcą tegoż.

Tarnopol, d. 26 marca 1887.

L. 12499. (2892 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie w kwocie 1500 zł. z pn. po strąceniu jednak 200 zł. odbędzie się dnia 2 czerwca 1887 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Jana Fiali wedle wyk. hip. 538 III poz. 2 karta B. należącej realności pod l 668¾ we Lwowie położonej na którym terminie realność ta także niżej ceny wywołania 4.810 zł. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 480 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno; wreszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 5 października 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, już poprzednio adw. dr. Bieliński kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Żminkowski mianowany został.

Lwów, dnia 2 kwietnia 1887.

L. 2640. (2967 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Chotyńcu położonej, wedle wykazu hipotecznego 164, 370, 371, tejże gminy, ciało tabularne stanowiącej, dłużnika Onyszka Mohyły, Dwojry Grund, Roni Steinhaus, Szymona Oringera, Mojżesza Oringera, Icha Oringera, Reisli Oringer, Iwana Ilasza własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 133 zł. 1 ct. dnia 3 czerwca, 8 lipca i 11 sierpnia 1887 każdym razem o godzinie 10tej rano a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 400 zł., na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanowiono dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 10 marca 1887 do tabuli weszli, kuratorem Hawryła Buszka i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Krakowiec, 26 marca 1887.

L 1776. (2966 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 27/233 w Bonowie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Iwana Korniaka własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego 16 rat a 6 zł. i jednej 6 zł. 32 ct., w jednym terminie dnia 17 czerwca 1887 o godzinie 10 rano za jakąbądź cenę.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 12 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Kuratorem nieznanych wierzycieli jest Ludwik Deller w Krakowcu.

Krakowiec 31 marca 1887.

L. 1128. (2965 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 2 w Woli gnojnickiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Jacka i Magdy małż. Batyckich własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu włość. 10 rat po 18 zł. i resztującego kapitału 132 zł. 44 ct dnia 3go czerwca, 8 lipca i 11 sierpnia 1887 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej 350 zł. na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum 35 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby po zastawniczem opisaniu realności to jest po dniu 8 marca 1887 prawo zastawu uzyskali kuratorem w osobie Jana Derdelewicza i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora, niniejszem się zawiadamia.

Krakowiec, 31 marca 1887.

L. 9567. (2925 3—3)

Dnia 24 maja 1887 o 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności wykaz. hipotecznymi 36, 80 i 82 księgi gruntowej gminy Dobrociesz objętych, Wincentego Hołysta i Jana Staciaka i Michała Hołyska własnych, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia 19 rat po 12 zł. i 89 zł. 33 ct.

Cena wywołania realności wyk. hip. 36 ks gr. gm. Dobrociesz jest 200 zł., realności wyk. hip. 80 tej księgi jest 100 zł., a realności wyk. hip. 82 tejże księgi jest 100 zł.

Wadyum 10-prc. ceny wywołania.

Wyciąg hipoteczny, lżejsze warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, 30 listopada 1886.

L. 8014. (2906 3—3)

Celem zaspokojenia 5 rat po 15 złr. i reszty kapitału 54 złr. 80 ct. w. a. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie 5 maja, 8 czerwca i 7 lipca 1887 zawsze o godzinie 10 rano licytacya realności Józefa Frugi pod lk. 161 rubryk 117 w Łękach ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 700 złr.

Wadyum 70 złr. w. a.

Do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na 14 lipca 1887 o godzinie 10 rano.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dukla, 28 lutego 1887.

L. 9024. (2903 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie 43 złr. 39 ct. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności Bazylego Wołoszynowicza lk. 67 w Trzcianie ciała hipotecznego nie stanowiący 5 maja, 8 czerwca i 14 lipca 1887 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 150 złr.

Wadyum 15 złr. w. a.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Dukla, 28 marca 1887.

L. 3594. (2869 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 180 złr. a. w. zpn. odbędzie się dnia 24 maja, 24 czerwca i 12 lipca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności wyk. hip. l. 5 ks. gr. gm. Łękawica objętej Michała Czerwińskiego własnej.

Cena wywołania 1000 złr.

Wadyum 100 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.

Tarnów. 18 lutego 1887.

L. 1527. (2872 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 1250 zł. a względnie niespłaconych rat i reszty kapitału zpn. odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w tutejszym sądzie w 3 terminach, mianowicie dnia 16 maja, 16 czerwca i 18 lipca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya realności dłużników Jakóba (ojca), Jakóba (syna) i Maryanny Uhlów własnej pod l. Nr. 47 w Bogucicach w powiecie Bocheńskim położonej liczbą w. h. 47 objętej.

Cena wywołania wynosi 4000 zł.

Wadyum 400 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowionym jest adw. dr. Trybulec.

Wyciąg hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tutejszej registraturze sądowej przejrzane.

Bochnia, 19 lutego 1887.

L. 8856. (2889 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 14 rat po 21 zł. wa z pn. i resztującego kapitału 156 zł. wa. odbędzie się w zabudowaniu sądowem przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej w Gajach pod lk. 37 położonej, wykazem hipotecznym l. 114 objętej, Piotra i Maryi Kirymów własnej, na dniu 1 czerwca, 5 lipca i 9 sierpnia 1887, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 600 zł., poręczne 60 złr. w. a. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został Zygmunt Groblewski, c. k. notaryusz w Winnikach.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Winniki, 15 stycznia 1887.

L. 1119 (2933 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 178 złr. 50 ct. z pn. na rzecz galic. Zakładu kred. ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności lwh. 176 gm. kat. Targowisko objętej a własność dłużniczki Magdaleny 1o Słodkiej 2o Solarzowej stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych:

dnia 4 maja,
dnia 7 czerwca, i
dnia 7 lipca 1887,

każdym razem o godzinie 10 przed południem

Cena wywołania wynosi 375 złr.

Wadyum zaś 40 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, 8 marca 1887

L. 8439. (2904 2—3)

Celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie 75 zł. 41 ct. zpn., odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności, spadkobierców Szymona Muchy, pod l. k. 28 sub. 68 w Iwli, ciała tabularnego niestanowiącej, 2 czerwca 1887 o godzinie 10 rano, pod ułatwiającemi warunkami.

Cena wywołania 300 zł.

Zakład 30 zł. a. w.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dukla, 27 marca 1887.

L. 2515. (2986 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 800 zł. a. w. a względnie niespłaconych rat i reszty kapitału w kwocie 300 zł. a. w. z pn. odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym w sądzie w 3 terminach, mianowicie: dnia 23go maja, 27 czerwca i 4 sierpnia 1887 o 10tej godzinie rano przymusowa licytacya realności dłużnika Wojciecha Palagi względnie spadkobierców tegoż własnej pod l. 41 w Gawłowie Starym i powiecie bocheńskim położonej l. w. h. 123 objętej.

Cena wywołania wynosi 2000 zł.

Wadyum 200 zł. a. w.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowionym jest adw. dra Trybulec z substytucyą p. adw. dra Serafińskiego.

Wyciąg hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tutejszej registraturze sądowej przejrzane.

Bochnia, dnia 7 marca 1887.

L. 8538. (2987 1—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Mechla Brust 25 zł. 32 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya czterech kawałków gruntu Szymona Pennara pod l. k. 40 w Cergowy ciała tabularnego niestanowiących 5 maja, 8 czerwca i 14go lipca 1887 zawsze o godzinie 10 rano

Cena wywołania 255 zł.

Wadyum 26 zł.

Do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na 3 sierpnia 1887 o godzinie 10 rano.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dukla, dnia 25 marca 1887.

L. 1608. (2988 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Husiatynie położonej wedle wyk. hip. 416 tejże gminy ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Nachmana Morgenstern a względnie tegoż spadkobierców własnej, na zaspokojenie pretensyi Banku hipotecznego w kwocie 149 zł. 10 ct. dnia 7go czerwca, dnia 4go lipca i dnia 8go sierpnia 1887 każdym razem o godzinie 10 rano a to tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 9000 zł.

Wadyum wynosi 900 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby uchwała licytacytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 17go stycznia 1887 do tabuli weszli kuratorem p Leona Adlersteina i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i o ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Gdyby sprzedaż pod temi warunkami nie nastąpiła wyznaczono do ułatwiających warunków termin na dzień 8 sierpnia 1887 o godzinie 4 po południu.

C. k. sąd powiatowy

Husiatyn, dnia 15 marca 1887.

L. 1918. (2989 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Husiatynie pod l 155 położonej wedle wyk. hip. l. 679 tejże gminy ciało tabularne stanowiącej dłużnika Mojżesza Waldhüttera własnej, na zaspokojenie pretensyi Klemensa Krawca w ilości 39 półimperyałów etc. dnia 16 maja, dnia 13 czerwca i dnia 12 lipca 1887 każdym razem o godzinie 10 rano na pierwszych dwóch terminach wyżej ceny szacunkowej 740 zł. a na trzecim także poniżej ceny pokrywającej wszystkie długi hipoteczne.

Gdyby nikt ceny takiej ofiarował natenczas odbędzie się termin celem ułożenia ułatwiających warunków dnia 12go lipca 1887 o godzinie 4tej po południu na który wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecznych z tem, że nie jawiący się za przystępujących do większości wniosków wierzycieli uważani będą.

Wadyum wynosi 74 zł. w. a

Resztę warnnków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 1 grudnia 1886 do tabuli weszli kuratorem Jana Bekenbacha i tychże wierzycieli zawiadamia się o tem.

Husiatyn, 15 marca 1887.

L. 2028. (3016 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności gminy Wieliczka w kwocie 240 zł. w dniach 20 maja i 24 czerwca 1887 w sądzie o godzinie 9 rano 33/48 części realności pod l. 18 w Wieliczce do Józefa Pagowskiego należącej przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 1169 zł. 19

Zakład 117 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacyi przeglądnąć wolno w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych, tych którymby po dniu 1 marca 1887 do hipoteki weszli do rąk kuratora notaryusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 27 marca 1887.

L. 831. (3012 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Dąbrowie przeciw Michałowi i Ewie Skrzelowskim odbędzie się w dniu 27 maja 1887 każdym razem o godzinie 10 z rana w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l. 86 w Podkościelu.

Cena wywołania wynosi 160 zł.

Wadyum 16 zł. w. a.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany p. Trzecieski.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, 31 stycznia 1887.

L. 11811. (3011 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 8go czerwca 1887 licytacya realności l. 196 str. 62 now. według wykazu hip 1289 ks. gr. Buska Jana Niszewskiego własnej, na rzecz Jakóba Siegelbauma pto 1300 zł. z pn.

Cena wywołania 7613 zł.

Wadyum 380 zł. 50 ct

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Z ck. sądu powiatowego

Busk, dnia 10 marca 1887.

L. 3342. (3010 1—3)

Sąd miejsko delegowany w sprawach cywilnych w Rzeszowie ogłasza, że dnia 9 września 1887 o godzinie 10 rano, w gmachu tutejszo-sądowym odbędzie się przymusowa sprzedaż realności l. k. 181 w Zgłobniu położonej wedle lwh. 22 dłużniczki Katarzyny z Kotłów Rzepka własnej na cenę 350 zł. oszacowanej za jakąbądź cenę a to na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 133 zł. 46 ct.

Wadyum wynosi 35 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Rzeszów, 4 kwietnia 1887.

L. 3067. (3009 1—3)

Sąd miejsko delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 17 czerwca 1887, 15 lipca 1887 i 19 sierpnia 1887 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 50 w Kielanówce położonej, wedle wyk. hip. 60 gminy katastralnej Racławówka z miejscowością Kielanówka i Zabierzów, Benjamina Messinga własnej na rzecz kasy oszczędności miasta Rzeszowa o zapłacenie sum 93 zł. 50 ct., 93 zł. 50 ct., 93 zł. 50 ct., 93 zł. 50 ct. i 1965 zł. 59 ct. wa. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 3478 zł. 56 ct. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej, jednak nie niżej sumy wyrównywającej długom hipotecznym na realności intabulowanym.

Wadyum wynosi 347 zł. 85 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Rzeszów, dnia 4 kwietnia 1887.

L. 443. (2990 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia kwoty 158 zł. 85 ct. a. w. z rzecz Zakładu kredytowego włość kwidacyi we Lwowie sprzedaż przez pu licytacyę realności, pod l. k. 204 53 w Skawie położonej, Piotra Bo własnej, przedsięwziętą zostanie w 2 maja, 2 czerwca i 2 lipca 1887 razem o godzinie 10 przed południe

Cena wywołania 400 zł. a. w.

Wadyum 40 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć w tut. sądowej registratur

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 22 lutego 188

L. 1997. (2994 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Reisli Felsen pto 80 zł. z pn. odbędzie się w dniach 10 maja, 31 maja i 21 czerwca 1887 o godzinie 10 w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności pod l. k. 51 w Rozwadowie, lwh. 131 objętej, nieletnich Jana, Michała, Katarzyny, Maryanny i Józefa Piłatów własnej, na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej 360 zł., która zarazem stanowić będzie cenę wywołania, na trzecim zaś i niżej takowej.

Zakład wynosi 36 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts. registraturze

Rozwadów, dnia 11 marca 1887.

L. 576. (2991 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia kwoty 126 zł. 84 a. w. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie sprzedaż przez publiczną licytacyę realności, pod l. k. 21/177 subrep. 39 w Babce położonej, Franciszka Mierzwy własnej, przedsięwzięta zostanie w dniach 3 maja, 3 czerwca i 4 lipca 1887 każdym razem o godzinie 10tej przed południem w gmachu sądowym.

Cena wywołania 560 zł. a. w.

Wadyum 56 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Jordanów, dnia 22 lutego 1887.

Wyroki prasowe.

(2587)

Im Namen Seiner Majestät ~~des Kaisers~~!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 26 der periodischen Druckschrift: Oesterreichisch-ungarische Militär-Reform-Zeitung „Vedette“ vom 30. März 1887 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Zur Frage der Heeres-Verpflegung im nächsten Kriege“ in der Stelle von „Aber jetzt, wo der Krieg sozusagen vor der Thüre steht“ bis „hilfreich nur hinderlich werden“ das Vergehen nach den §§ 308 und 310 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 31. März 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 13 der periodischen Zeitschrift: „Oesterreich-ungarische Post“, Fachblatt für Post und Telegraph, dann Organ für Eisenbahn-Versicherung und Finanzwesen vom 30. März 1887 (auf Seite 74 und 75) enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Vorschrift oder Willkühr?“ (Eingesendet)“ in der Stelle von „Nun werden aber die Verordnungen“ bis zum Schlusse das Vergehen nach § 300 St G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 31. März 1887.

(2796)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des im 4. Hefte des V. Jahrganges 1887 der periodischen Druckschrift: „Oesterreichisches Centralblatt für die juristische Praxis“, herausgegeben von Dr. Leo Geller, Verlag und Administration: Verlagsbuchhandlung Moritz Perles, Wien, I., Bauernmarkt Nr. 11, Redactionsbureau: I., Renngasse 13, auf den Seiten 203 bis incl. 212 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Zur Lehre von der Wiederaufnahme des Strafverfahrens“ in der Stelle von „In dem bekannten Betrugsprocesse Heller - Grünberg“ bis zum Schlusse das Vergehen nach Art. VIII der Strafgesetznovelle vom 17. Dezember 1862, Nr. 8 RGBl. vom Jahre 1863 begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8. April 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaiserts!

Das k k Landes= als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft erkaunt, daß der Inhalt: 1. der in der ausländischen Druckschrift „Antisemitische Correspondenz und Sprechsaal für innere Angelegenheiten. Leipzig 1887, Februar, Nr. 10“ auf Seite 4—6 enthaltene Artikeln mit den Aufschriften „Jüdische Klugheit“ und „Ausnahmsjuden“, 2. des Flugblattes mit der Ueberschrift „Wer sticht den Arbeitern den Staar?“ und 3. des Wahl=Flugblattes 4 mit der Aufschrift „Deutsche Männer“ in der Stelle von „Ja vielleicht sind noch schlimmere Dinge“ bis „keinen Judenagenten wählen“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8. April 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 11 der ausländischen Druckschrift „Freiheit“, internationales Organ der Anarchisten deutscher Sprache ddo. London und New=York, 12. März 1887 enthaltenen Artikel, und zwar: 1. a. des Artikels mit der Aufschrift: „Vive la Commune“ in der Stelle von „Im Schlosse von Versailles“ bis „Gottesgnadenthum aufgeführt“ das Verbrechen nach § 64 St. G., b. in der Stelle von „Noch Grinnell haben“ bis „an den Galgen“ das Vergehen nach § 302 St. G.; 2. der auf der 2. Seite, 5 Spalte, enthaltenen Stellen von „Das allgemeine Stimmrecht“ bis „Weber von Lyon“ und des auf der 3. Seite enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Ni Dieu, ni Maitre!“ das Verbrechen nach § 58 lit. b—c St. G., und 3. der in diesem Aufsatze Seite 3, 1. Spalte, enthaltenen Stelle von „Weder Gott noch Herrl“ bis „die Pfaffen an den Tag“ das Verbrechen nach § 122 lit. a St. G. begrüude, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 8. April 1887.

(2645)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Siaatsanwaltschaft erkannt, daß 1. der Inhalt der ausländischen nichtperiodischen Druckschrift: „Epistoly Revoluce“ (Revolutionäre Briefe), Jahrgang 1885, Nr. 1 und Jahrgang 1886 Nr. 2, im Verlage der „Zukunft“ in Chicago, und zwar der erste Theil, Vergehen nach §§ 302 und 305 St G., der zweite Theil das Verbrechen nach § 122 lit. a St. G. und das Vergehen nach § 303 St. G., 2. der Inhalt der Flugschrift „Mezinarodni delnicka associace, Provolani na delnictwo v Americe“ (Internationale Arbeiterassociation, Aufruf an die Arbeiterschaft Americas) sowie des Gedichtes „Pariz 1871“ das Verbrechen nach § 58 lit. b u. c St. G. begründe, und es wird nach §§ 486 und 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 31. März 1887.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft in Reichenberg mit dem Erkentnisse vom 9ten März 1887, Z 7088, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 48 vom 18. Februar 1887 wegen des Artikels „Die Zirbeldrüse“ nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 9. und 15. März 1887, ZZ. 7638 und 8242, die Weiterverbreitung der Zeitschriten: Evangelicke listy“ Nr. 3 vom März 1887 wegen des Artikels „Pratelum evangelickych skol . .“ nach § 24 des Ges. vom 17. December 1862, dann „Palecek“ Nr. 11 vom 11. März 1887 wegen der Artikel „O tej velkej . . .“ und „Z domaciho . .“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landsegericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 5. und 15. März 1887 ZZ. 7149 nnd 8183, die Weiterverbreitung der Zeitschriften: „Ceske zajmy“ Nr. 5 vom 1. März 1887 wegen des Artikels „Zidovske . . .“, dann „Vychod“ Nr. 7 vom 10. März 1887 wegen des Artikels „Kde mame se . “ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Zara hat auf Beschwerde der. k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21. Februar 1887, Zahl 841, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Dalmato“ Nr. 4 vom 12. Jänner 1887 wegen des Artikels „Bog i Hrvati . .“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 7. und 10. März 1887, ZZ 1771 und 1807, die Weiterverbreitung der Zeitschriften: „Il Mattino“ Nr. 512 vom 2. März 1887 wegen des Artikels „Sintomi eloquenti“ und „Mutamenti . . “ nach Art. IX des Ges. vom 17. December 1862, dann „L'Alabarda Triestina“ Nr. 6 vom 3. März 1887 wegen des Artikels „Preparativi . . .“ nach Art. IX des Ges. vom 17. Dezember 1862 verboten.

Zl. 2753.

Im Namen Seiner Maiestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 5480 der periodischen Druckschrift „Deutsche Zeitung“ (Abendausgabe) de dato 4. April 1887 auf Seite 2 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Sir Charles Dilke über die Machtverhältnisse Oesterreich“ seinem ganzen Inhalte nach und insbesondere in der Stelle von „Rußland hat an der Grenze“ bis „die Stärke Rußlands übertrieben“ das Vergehen nach Art. IX der Strafgesetz-Novelle vom 17. December 1862, Nr. 8 RGBl. ex 1863 begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5. April 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag des k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift mit dem Titel: „Brennende Fragen“, herausgegeben von Thomas Frey, Leipzig 1886 Nr. 23, 1887 Nr. 4 und 7, ihrem ganzen Inhalte nach, und insbesondere in den in Nr. 23 Seite 8, Nr. 4 Seite 2, 3 und 6, und Nr. 7 Seite 3, 4 7 und 8 bezeichneten Stellen das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 6. April 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt in der Brochure (2. Lieferung des Romanes) betitelt: „Kaiser Joseph II. und das Geheimniß des Freihauses. Historischer Roman von Carl Th. Fockt“ (Druck und Verlag von Gilbert Anger in Wien) auf Seite 28 enthaltenen Stelle von „Wir stellen am Vorabende großer Ereignisse“ bis „in Ruhe und Sicherheit wiegen“ das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 6. April 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 11 der ausländischen periodischen Druckschrift: „Die Autonomie“, anarchistisch=communistisches Organ ddo. London, den 26. März 1887 auf der ersten Seite enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Anarchie und praktischer Socialismus“ in seinem ganzen Umfange das Vergehen nach § 305 St. G, und 2. der Inhalt des in derselben Druckschrift auf der ersten uud zweiten Seite enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Friedliche oder gewaltsame Revolution“ das Verbrechen nach § 58 lit. b und c St. G. begründe, und es wird nach den §§ 486 und 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Drnckschrift ausgesprochen.

Wien, am 6. April 1887.

Das k. k. Kreisgericht in Wels hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22 März 1887 Z. 1317, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Oesterr. Bauernfreund“ Nr. 11 vom 19. März 1887 wegen des Artikels „Das fremde Recht . . .“ nach den §§ 300 uud 302 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 8. und 11. März 1887, ZZ. 7392 und 7732, die Weiterverbreitung der ausländichen Zeitschrift „Freiheit“, und zwar: Nr. 3 vom 15. Jänner 1887 nach den §§ 63 und 305 St. G., und Nr. 4 vom 22. Jänner 1887 nach den §§ 58 c, 59 c und 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29. März 1887, Zahl 1903, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 84 vom 26. März 1887 wegen des Artikels „Liebenau, 24. März (Nachklänge . . “ nach § 300 St. G. und Art. IV des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenutnissen vom 23. März 1887, ZZ. 1981, 2015, 2016 und 2017, die Weiterverbreitung der nachstehenden Zeitschriften verboten: „Bote aus dem Egerthal“ Nr. 11 vom 1[illegible] März 1887 wegen des Artikels beginnend mit „Es ist wahrlich kein freudiges Gefühl . .“ nach § 65 a St. G.; „Der westböhm. Grenzbote“ Nr. 11 vom 19. März 1887 wegen der Artikel „Wien, am 12. März“ und „Prag, am 12. März“ nach § 302 St. G; endlich „Egerländer Zeitung“, und zwar: Nr. 22 vom 19. März 1887 (Beilage) wegen des Artikels „Politisches Referat“, dann zweite Auflage zu Nr. 22 vom 19 März 1887 (Beilage) wegen des Artikels mit derselben Ueberschrift nach § 65 a St. G.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22. März 1887, Zahl 43[illegible]5, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Beobachter“ Nr. 12 vom 19. März 1887 wegen des Artikels „Brünn ein Eldorado . .“ nach § 302 St G. verboten.

Zl. 2754.

Das k k. Kreisgericht in Chrudim hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21 März 1887, Z. 2323, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Perustyn“ Nr. 22 vom 16. März 1887 wegen des Artikels „Ty nasze zlata . .“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Kuttenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23. März 1887, Z. 1875, die Weiterverbrcitung der Zeitschrift „Kolińske listy“ Nr. 23 vom 19. März 1887 wegen des Artikels „X—Y V Brne, 9 brezna . . “ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntisse vom 25. März 1887, Z. 2680, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Moravska Slovac“ Nr. 23 vom 19. März 1887 wegen des Artikels „Dopisy — Ve Strażnici“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14. März 1887, Zahl 2022, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Mattino“ Nr. 519 vom 9. März 1887 wegen des Artikels „Ispettori scolastici“ uach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Roveredo hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15 März 1887, Z. 653, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Corriere del Garda“ Nr. 1 vom 13 März 1887 wegen des Artikels „L'alleanza italiana“ nach § 65 St. G. verboten.

Zl. 2861

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft crkannt, daß 1 der Inhalt des in der Nr. 16 der periodischen Druckschrift: „Gleichheit“, social=demokratisches Wochenblatt ddo. Wien, 9. April 1887 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Die internationale Arbeiterbewegung Oesterreich=Ungarn“ in der Stelle „Wien, Dienstag, den 5. April“ bis „schon für staatsgefährlich“ das Vergehen nach § 300 St. G, 2. der Inhalt des in dieser Druckschrift enthaltenen Aufsatzes mit der Ueberschrift: „Vereine und Versammlungen“ a in den Stellen von „In Erwägung, daß die capitalistische Gesellschaftsordnung“ bis „mit möglichst wenig Opfern vollzieht“ und von „Krapf: Collegen! Nach der Annahme“ bis „dann daraus ihre Folgerungen ziehen“ das Vergehen nach §§ 305 und 302 St. G, b in der Stelle von „Verlangt die heute am 3. April 1887“ bis „ohne allzu große Opfer vollziehen“ das Verbrechen nach § 65 lit. b St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 12. April 1887.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag des k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift mit Aufschrift: „Resolution“, Druck und Verlag der Genossenschafts=Buchdruckerei, Wien IX, Alserstraße Nr. 32, a in der Stelle: „In Erwägung, daß die capitalistische Gesellschaftsordnung“ bis „mit möglichst wenig Opfern vollzieht“ das Vergehen nach den §§ 305 und 302 St. G., b in der Stelle „Verlangt die heutige Volksversammiung“ bis zum Schlusse das Verbrechen nach § 65 lit. b St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 12. April 1887.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17. März 1887, Zahl 8305, die Weiterverbreitung der Zetischrift „Narodni listy“ Nr. 70 (Abendblatt) vom 12 März 1887 wegen des Artikels „Nehoda ministra . . .“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 1. und 19 März 1887, ZZ. 6701 und 8694, die Weiterverbreitnng der Zeitschriften „Vychod“ Nr. 6 vom 24. Februar 1887 wegen des Artikels „Co jest germanisace“ nach § 302 St. G., dann „Ceske zajmy“ Nr. 6 vom 15. März 1887 wegen der Artikel „Antisemitske petice“ nach § 305 St. G., „Hyneme! hyneme“ nach § 302 St. G., „Ruzne myslenky . . . .“ nach den §§ 491, 493 und Art. V des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, „Dopisy. Z Nymburku“ nach § 302 St. G., endlich „Od ceskeho Najstatu“ . .“ „Kdo v tom pytli“ nach § 300 St. G., beziehungsweise § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 18, 22 und 24 März 1887, ZZ. 1627, 1760 und 1804, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 72 (Abendausgabe) vom 14 März 1887 wegen des Artikels „Politische Uebersicht. Die von den Delegationen . . .“ nach Art. IX des Ges. vom 17. Dezember 1862; dann der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 64 vom 19. März 1887 wegen des Artikels „Zur Geschichte . . “ nach § 64 St. G.; endlich der „Gablonzer Zeitung“ Nr. 32 vom 18. März 1887 wegen des Artikels „Zur Wahl der Stadtvertretung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16. März 1887, Z. 2013, die Weiterverbreitung der „Tetschen=Bodenbacher Zeitung“ Nr 20 vom 12. März 1887 wegen des Artikels „Das Jubileum T . . .“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15. März 1887, Zahl 2576, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Slovenec“ Nr. 56 vom 10. März 1887 wegen des Artikels „Vojska z Rusom“ nach Art. IX des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Trient hat auf Antrag der k. k. Staalsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8. März 1887, Z. 412, die Weiterverbreitung der Flugschrift „A Giuseppe Santoni“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k k. Kreisgericht iu Roveredo hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15. März 1887, Zahl 653, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Corriere del Garda“ Nr. 11 vom 13. März 1887 wegen des Artikels „Ultime notizie L'alleanza italiana“ nach § 65 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 8596. (2854 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia nieobecnego Wasyla Odrzechowskiego syna Simeona, że tus. uchwałą z dnia 2 września 1886, l. 5349 dozwolono wpisu prawa zastawu dla zgłoszonej przez gal. Zakład kredytowy włościański we Lwowie wierzytelności 250 zł. w. a. z pn. w stanie dłużnym realności pod l. kons. 32 w Desznie wedle wyk. hip. nowo utworzonej księgi gruntowej dla gminy kat. Deszno l. 5, 114 i 116 Fedka i Wasyla Odrzechowskich synów Simeona własnej jako starego ciężaru, i że odnośną uchwałę tus. równocześnie dlań zamianowanemu kuratorowi Janowi Smereckiemu się doręcza.

Wzywa się przeto Wasyla Odrzechowskiego, aby jeżeli się powyższym wpisem hipotecznym uciążonym czuje zarzuty możliwe przeciw takowemu bądź osobiście bądź przez ustanowionego dlań kuratora do tut. sądu najdalej po dzień 1 czerwca 1887 wniósł, gdyż w przeciwnym razie wpis ten mocy prawa nabędzie.

Rymanów, dnia 11 stycznia 1887.

L. 4277. (2908 1—3)

Delatyński c. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że w jego depozycie karnym są w większej ilości rozmaite ruchomości, jako lico sądowe przechowane, do niewiadomych dotąd właścicieli należące, których dokładny spis w tusądowej registraturze każdy interesowany przejrzeć może.

Wzywa się przeto właścicieli owych ruchomości, aby się w ciągu jednego roku, licząc od dnia ogłoszenia uiniejszego edyktu po raz trzeci w gazecie urzędowej, w tutejszym sądzie zgłosili i prawo własności do tychże wykazali, w przeciwnym bowiem razie ruchomości te. stosownie do przepisu § 379 p k, w drodze licytacyi sprzedane zostaną, a uzyskana za nie cena kupna na rzecz wysokiego skarbu oddaną będzie.

Delatyn, 30 listopada 1886.

L. 1908. (2901 1—3)

Zawiadamia się niewiadomą z miejsca pobytu Ludwikę 1o Bieniarz. 2o Maczadło, że rezolucya z 14 lutego 1884 l. 6264, wedle której Franciszka i Maryannę małżonków Serafinów za właścicieli realności wyk. hip. l. 99 gm Straszęcin objętej zaintabulowano ustanowionemu kuratorowi Stanisławowi Brzostek doręczoną została.

C. k. sąd powiatowy.

Dębica, 8 kwietnia 1887.

L. 2971. (2890 1—3)

Zbarazki sąd powiatowy uwiadamia Annę Nagadzyna, z miejsca pobytu nieznaną, że Katarzyna Blacha, Urszula Buczak, Halka Osadczuk i małoletni Antoni, Wojciech i Onufry Szary, pod dniem 16 marca 1887 wytoczyli pozew do l. 2971 przeciw Jakóbowi Buczak, Karolinie Buczak, Maryi Golas i Annie Nagadzyna o unieważnienie pisemnego rozporządzenia ostatnej woli Piotra Golasa z 9 marca 1884, że dla Anny Nagadzyna postanowiono Piotra Skórskiego ze Stryjówki kuratorem ad actum i że termin do ustnej rozprawy na dzień 11 maja 1887 o godz. 9 rano wyznaczono

Wzywa się zatem Annę Nagadzyna, z miejsca pobytu nieznaną, ażeby postanowionemu kuratorowi potrzebnej udzieliła informacyi lub też sądowi innego wskazała zastępcę, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisze.

Zbaraż, 19 marca 1887.

L. 2228. (2722 3—3)

C. k. sąd delegowany miejski w Wadowicach, ogłasza, że w sprawie galicyjskiego Zakładu włościańskiego w likwidacyi przeciw Janowi Mrowcowi z Witanowic o zapłacenie 16 rat po 3 zł. w. a. dla nieznanego z miejsca pobytu Jana Mrowca, kurator ad actum w osobie Józefa Szancera z Witanowic ustanowionym został

Zawiadamiając o tem nieznanego z miejsca pobytu Jana Mrowca wzywa się go niniejszem, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów do sprawy powyższej, lub też innego pełnomocnika tut. c. k. sądowi przedstawił.

Wadowice, 9 marca 1887.

L. 6999. (2751 3—3)

Zbarazki c. k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsza pobytu Franciszka Dziedzica, że uchwałę spadkową po Maryi Załybniukowej, z 31 stycznia 1886 l. 351 doręczono dla niego ustanowionemu kuratorowi c. k. notaryuszowi Wmu Leopoldowi Kukawskiemu w Zbarażu.

Zbaraż, dnia 18 września 1886.

L. 4080. (2784 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Fedia Łyzuna, syna Jędrzeja, że celem doręczenia temuż uchwały tabularnej z 15 marca 1886 l. 1085, dozwalającej na wpis prawa własności do parc. gr. 2701/1 i 2700/1 wykazem hip. 1024, gminy Batiatycze objętych, ustanowił kuratorom ad actum Oleksy Korowca

Mosty wielkie, 10 września 1886.

L. 4085. (2783 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Fedia Łyzuna syna Jędrzeja, iż celem doręczenia mu uchwały tabularnej z 15 marca 1886 l. 1089, dozwalającej na wpis prawa własności do ciała hipotecznego wykazem hip. l. 1025, gminy Batiatycze objętego ustanowił kuratorem Oleksę Korowca

Mosty wielkie, 10 września 1886.

L. 520. (2877 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Lutowiskach podaje do publicznej wiadomości, że w roku 1874 umarł w Hulskich bez pozostawienia ostatnej woli rozporządzenia Mikołaj Kuzio.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobiercy Łucia Kuzia sądowi nie jest wiadomem, przeto wzywa się tegoż, by w przeciągu roku od daty niniejszej uchwały zgłosił się w tutejszym sądzie, celem wniesienia deklaracyi do spadku, gdyż w razie przeciwnym rozprawa spadkowa ze zgłoszonymi dotąd spadkobiercami i z ustanowionym kuratorem Dmytrem Kuzio przeprowadzoną zostanie.

Lutowiska, 7 lutego 1887.

L. 865. (2718 3—3)

C. k. sąd obwodowy z powodu wytoczenia przez Amalię Esop pozwu, o wyekstabulowanie z karty ciężarów dóbr Budy kwoty 33000 zł. mk., ustanawia pana adwokata dra Iwańskiego w Wadowicach kuratorem z życia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych pozwanych sukcesorów ś. p. Maryi z Jędrzejowiczów Straszewskiej z wezwaniem, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi do obrony w 90 dniach wnieść się mającej udzielili, lub innego pełnomocnika sobie obrali i o tem sądowi donieśli, gdyż skutki z zaniedbania wyniknąć mogące, sami sobie przypisaćby musieli.

Wadowice, dnia 12 marca 1887.

L. 7521. (2689 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie oznajmia niewiadomemu z miejsca pobytn Herzlowi Singerowi, że celem doręczenia mu uchwały tusądowej z dnia 7 lipca 18 1 do l. 2159 w sprawie egzekucyjnej Jerzego Patrija przeciw Jakubowi i Sucherowi Hillmanom i Izakowi Knoll o 1060 zł. wa. zpn ustanowiony został na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem Seinwel Seinfeld w Perehińsku.

Wzywa się zatem Herszla Singera, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki dowodowe dostarczył, lub innego rzecznika tutejszemu sądowi wymienił, gdyż inaczej wynikłe z tąd skutki sam sobie przypisze.

Rożniatów, dnia 25 grudnia 1886.

L. 1166. (2649 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Tomasza Weinrichta, a w razie jego śmierci, jego nieznanych spadkobierców, iż z powodu wniesionego przeciw pierwszemu względnie i ostatnim w tutejszym sądzie pod dniem 28 lutego 1887 l. 1166 pozwu o uznanie pretensyi do poboru kwoty 6 dukatów cesarskich miesięcznie w stanie biernym majętności Maksymówka l. wyk hip. 278 c 2, 3 i w stanie biernym majętności Gaj l. w. hip. 279 c. 2, 3 na rzecz Tomasza Weinrichta zaintabulowanego za zgasłe przez przedawnienie i wykreślenie takowego, ze stanu biernego tychże dóbr celem zastępywania pozwanego, względnie jego spadkobierców w przeprowadzić sie mającym sporze na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tutejszy adw. dr. p. Holcer z dodaniem mu na zastępcę adw. dr. Madeyskiego ustanowionym został.

Wzywa się przeto pozwanego, a względnie jego spadkobierców, aby się do ustanowionego kuratora zgłosili i jemu swe środki obrończe podali, gdyż w razie przeciwnym wynikłe złe skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Brzeżany, 12 marca 1887.

L. 4100. (2708 2—3)

C. k. sad obwowy w Tarnowie uwiadamia niniejszem Dawida Singara z miejsca pobytu niewiadomego, że Antoni Wałek przeciw niemu wniósł pozew wekslowy de pras. 10 stycznia 1887 l. 458 o zapłacenie kwoty 50 zł. w. a. i że dla niego w tej sprawie adwokat dr. Holzer ustanowiony został kuratorem, wzywa się go zatem, aby temuż kuratorowi podał środki obrony, lub aby sądowi wymienił innego zastępcę, inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

W Tarnowie, 3 marca 1887 r.

L. 4081. (2782 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mikołaja Butwynyka, iż dla niego ustanowił kuratorem ad actum w osobie Oleksy Korowca i temuż doręczył uchwałę tabularną z 15 marca 1886 l. 3607, zezwalając na wpis prawa własności do parceli gr. 1316/1; wykazem hipotecznym 1028 gminy Batiatycze objętej.

Mosty wielkie, 9 września 1886.

L. 3367 (2866 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze w sprawie wekslowej Herscha Chajesa prawonabywcy Zeliga Hochmana przeciw z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Eisigowi a właściwie Eisigowi Chaimowi Hruszowskiemu o 105 złr. z pn. z powodu niemożności doręczenia uchwały z 11 stycznia 1887 l. 294 depozytowej, zarządzającej wydanie 105 złr. z 6prc. odsetkami od 25 września 1876 do 25 stycznia 1887 kosztów 5 złr. 87 ct, 5 złr. 7 ct. z przechowanej sumy 650 złr. 70 ct. w ck. sądzie powiatowym Drohobyckim na rzecz Hersza Chajesa przeciw Eisigowi Chaimowi Hruszowskiemu synowi Arona Leiby Hruszowskiego ustanawia temuż nieobecnemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu dłużnikowi kuratora w osobie adwokata krajowego dra Witza, któremu uchwałę powyższą doręcza i o tem tego kuranda zawiadamia z dodatkiem by mu potrzebną informacyę udzielił.

Sambor, 22 marca 1887.

L. 2308. (2931 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Krakowcu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Szuwarzyńskiego, jako powołanego z ustawy do spadku po Stefanie Szuwarzyńskim zmarłym w Krakowcu 9 grudnia 1877, w przeciągu jednego roku od dnia niżej oznaczonego w sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł; gdyż inaczej spadek przyjętym będzie przez ustanowionego kuratora Pawła Szuwarzyńskiego pertraktacya spadku zostanie przeprowadzoną, a należny się mu spadek w sądzie zachowanym.

Krakowiec, 31 marca 1887.

L. 1744. (2926 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dolinie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomych, Bazylego i Maryę Szmulskich, że na prośbę Majera Litwaka jako cessyonaryusza Samuela Seinrola Rubina z pres. 21 lutego 1887 l. 1744 uchwałą z dnia dzisiejszego dozwolonem zostało na ściągnięcie tegoż wierzytelności z aktu notaryalnego z 6go września 1 83 l. rep. 695 pochdzącej, w kwocie 200 zł. z pn. egzekucyjne zastawnicze opisanie realności pod l. k. 676|123 w Dolinie, — tudzież sekwestracyę dochodów tejże realności i że dla nich ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Witwickiego, któremu tak te jak i dalsze uchwały w tej sprawie z prawnym skutkiem doręczone będą, jeżeli oni o miejscu swego pobytu sądowi nie doniosą lub innego zastępcy nie ustanowią.

Dolina, 22 lutego 1887.

L. 2049. (2846 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bełzie ustanawia Ozyasza Pazyryna z Jaworowa kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Herselna Gutmana wsprawie egzekucyjnej Kasy zaliczkowej „Wzajemna pomoc“ w Bełzie przeciw temuż Herszowi Gutman i współdłużnikom pto 108 zł. w. a. z pn.

C. k. sąd powiatowy.

Bełz, 20 marca 1887.

L. 9886. (2757 1—3)

Ustanowienie jezdnego pocztowego na czas od 1 kwietnia 1887 do końca września 1887 r.

Jezdne od konia i miriametra ustanawia się na czas od 1go kwietnia 1887 do końca września 1887 jak następuje:

w dawniejszym obwodzie	za jazdy ekstra pocztą złr.	ekstra pocztą ct.	pocztą zwyczajną złr.	pocztą zwyczajną ct.
Kraków, Rzeszów, Sącz, Sanok, Wadowice	1	2	—	85
Tarnów, Żółkiew	—	98		82
Czortków, Kołomyja, Sambor, Stryj	—	95	—	79
Brzeżany, Lwów, Stanisławów, Tarnopol	—	94	—	78
Przemyśl, Złoczów	-	90	—	75

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miriametr

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Lwow, dnia 9 kwietnia 1887.

L. 13622. (2713 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, że wpisał do rejestru handlowego dla firm spółkowych zmianę przy firmie „Wincenz“ — Stenzel i Liskiewicz, fabryka i handel nafty w Sopowie, że ze spółki tej Edward Stenzel dnia 16 czerwca 1886 wystąpił, spółka rzeczona nadal pomiędzy pozostałymi spólnikami istnieć i pod zmienioną firmą „Winzenz i Liskiewicz“, fabryka i handel nafty w Sopowie prowadzoną będzie, i że do jej zastępywania spólnicy Franciszek Vincenz i Maryan Liskiewicz łącznie są upoważnieni, którzy firmę w ten sposób podpisywać będą, że pod firmą wypisaną, lub stampilą wyciśniętą, Franciszek Vincenz umieścić własnoręcznie „Vincenz et Maryan Liskiewicz doda własnoręcznie „Liskiewicz“.

Kołomyja, dnia 30 grudnia 1886.

L. 3700. (2815 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem nieznanego z miejsca pobytu Józefa Lipskiego, iż na prośbę Juliusza Hilberga przeciw niemu nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 500 zł. w. a. z pn. pod dniem 11 grudnia 1886 licz. 17543 wydany został, a gdy miejsce pobytu pozwanego, Józefa Lipskiego sądowi nie jest znane, ustanowiono dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie adw. dr. Bindera, z substytucyą adw. dr. Axelrada i nakaz ten polecono doręczyć kuratorowi, z którym ta sprawa według przepisów postępowania sądowego przeprowadzoną zostanie, jeżeli pozwany sam do sądu się nie zgłosi, ani też innego pełnomocnika sądowi nie wskaże.

Tarnopol, dnia 26 marca 1887.

Z. 3229. (2962 3—3)

Beim hiesigen Gerichte hat Maria Mo... rer wider Julia Knacz eine Klage pto 33 ... 72 kr. überreicht, worüber zur öffentlichen mündlichen Verhandlung der Termin hiergerichts auf den 21. April 1887 um 8 Uhr V. ... angeordnet und H. Adw. Dr. Buczyński ... Stanislau zum Kurator der Belangten bestellt werde.

Die Belangte hat am Termine entweder selbst zu erscheinen oder einen Bevollmächtigten dem Gerichte namhaft zu machen oder ihre Behelfe dem Curator mitzutheilen.

Stanislau, am 20. März 1887.

L. 3733. (2961 2—...

C. k. sąd obwodowy w Samborze ... sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal... akcyj. Banku hipotecznego przeciw Leopoldowi hr. Starzeńskiemu o 18•45 zł. z p... niemogąc uchwałą swą z dnia 25 stycz... 1887 l. 8:4 przyjmującą protokół licytacyi przymusowej dóbr Lubcza czyli Lubsza ... Jajkowce w dniu 20 stycznia 1887 przeprowadzonej, dłużnikowi Leopoldowi hr. Starzeńskiemu z powodu jego niewiadomego pobytu doręczyć na prośbę egzekwującego banku tegoż ustanawia niewiadomemu z pobytu Leopoldowi hr. Starzeńskiemu kuratora w osobie tutejszego adwokata krajowego dr. Budzynowskiego z zastępstwem tutejszego adwokata krajowego dr. Irzyczka ... celem doręczenia powyższej uchwały jako też i dalszych w tej sprawie egzekucyjnej zapaść mających uchwał. Wzywa się zatem Leopolda hr. Starzeńskiego, aby temuż kuratorowi potrzebną informacye udzielił, ... innego pełnomocnika sobie ustanowił i tutejszemu sądowi go wskazał inaczej ... skutki ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie winien.

Sambor, 29 marca 1887.

L. 4004 (2856 3 ...

C. k. sąd powiatowy miej. del. S... we Lwowie jako władza spadkowa po Marcinie Wiszniowskim zmarłym w Zimno... wodzie 11 maja 1865 bez rozporządzenia ostatniej woli wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Annę Wiszniowską jako powołaną do tego spadku z ustawy, ażeby ... ciągu roku od dnia dzisiejszego się zgłosiła lub pełnomocnika ustanowiła, po bezskutecznem bowiem upływie tego terminu rozprawa spadkowa z kuratorem dla niej w osobie Wawrzyńca Pasiszczaka zamianowanym przeprowadzoną i część spadkowa na nią przypadająca w depozycie sądowym przechowaną zostanie.

Lwów, 16 marca 1887.

L. 3531. (286...

Samborski c. k. Sąd obwodowy ja... handlowy uwiadamia, że w rejestrach handlowych dla pojedynczych firm wpisaną ... stała firma: „Przedsiębiorstwo budowy m... rów przy zakładzie OO. Jezuitów w Chyrowie Piotra Damaszko w Chyrowie“ i ... Piotr Damaszko takową podpisywać będzie.

Sambor, 22 marca 1887.

L. 3560. (2868 1—...

Na prośbę Franciszka Spaniera wzywa się posiadacza zaginionej książeczki wkładkowej kasy oszczędności miasta Stryj Nr. 812 na 25 złr opiewającej, by takową w sześciu miesiącach od trzeciego umieszczenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ temuż sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu wyż wymieniona książeczka amortyzowaną zostanie.

C. k. sąd obwodowy

Sambor, 29 marca 1887.

L. 2050. (2464 1—...

C. k. Sąd powiatowy w Skawinie wzywa niniejszem wszystkich, którzyby kwit depozytowy wystawiony przed kilku laty przez c. k. Zarząd dóbr funduszowych ... Tyńcu na złożoną przez Józefa Giermka ... tułem kaucyi na zabezpieczenie Tynieckiemu c k. Zarządowi dóbr funduszowych d... trzymania warunków dzierżawnych obligacyę indemnizacyjną l. 556 imiennej wartości 50 złr. w. a. mieć mogli, aby takowy w ciągu jednego roku sześciu tygodni ... trzech dni, sądowi tutejszemu przedłożyli gdyż inaczej kwit ten za amortyzowany unieważniony uznanym, a c. k. Zarząd dóbr funduszowy h w Tyńcu, posiadaczowi z dokumentu tego wcale odpowiedzialny ... będzie.

Skawina, 27 marca 1887.

L. 10100. (2439 1—3)

Wykaz depozytów przy c. k. sądzie powiatowym w Starym Sączu, do których od 30 lat właściciele nie zgłosili się.

Liczba porz.	Data i liczba pierwszego rozporządzenia sądowego	Dzień odbioru	Nazwisko masy	Suma deponowana: w gotówce lub kosztownościach aw. zł.	ct.	w zapisach długu: publicznych aw. zł.	ct.	prywatnych aw. zł.	ct.
1	Na podstawie wykazu oddania z 25/11 1847. Zarządu kameralnego	27 listop. 1855	Wnęk Piotr	—	10				
2	dto z dnia 27 listopada 1855.	dto	Leleń Katarzyna	—	3½				
3	dto z dnia 27 listopada 1855.	dto	Potrawa Jan	5	44½				
4	dto	dto	Waszkiewicz	1	5½				
5	dto z 6 grudnia 1855.	6 grudnia 1855	Artl Jan	—	—	—	—	840	—
6	dto dto	dto	Tyl Ewa	3	42				
7	dto	dto	Dobrzańska Tekla	—	6½				
8	1/3 1856 l. 58/jux	11 marca 1856	Skalski Józef	4	20				
9	Na podstawie wykazu z 6/12 855 Magistratu Starosandeckiego.	6 grudnia 1855	Holländer Feiwel	1	5				
10	dto	dto	Holänder Izrael	1	5				
11	dto	dto	Morbitzer Weronika	1	26				
12	dto	dto	(Müller) Mihlin Marya	—	6½				
13	dto	dto	Wilkowna Anna	1	36				
14	dto	dto	Filipowicz Maciej	—	94				
15	dto	dto	Fintowski Kajetan	—	44				
16	dto	dto	Bierzytowski	6	71½				
17	15/3 1856 l. 720	25 kwiet. 1856	Biel Kazimierz	2	91½				
18	Na podstawie wykazu c. k urzędu powiatowego do l. 477 z Magistratu Piwniczna.	10 marca 1856	Szontak Stanisław recte Józef Herschchel vel Busch.	—	—	38 100	12 —		

Wzywa się niewiadomych właścicieli powyższych depozytów, aby w jednym roku i 45 dniach, wykazali tutejszemu sądowi do takowych prawa swoje, gdyż po tym terminie depozyta wykazane Wysokiemu Skarbowi przypadną dokumenta zaś do registratury przeniesione będą.

Stary Sącz, 28 lutego 1887.

L. 3290. (2875 1—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Macieja Skupnia, że celem doręczenia mu uchwały hipotecznej z dnia, 13 stycznia 1887 l. 423 dozwalającej intabulacyi egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 21 złr. zpn. w stanie biernym 9/96 części posiadłości pod lwh. 336 w Chrzanowie na rzecz Berka Guttmana, ustanowiono dla niego kuratora p. adw. dra Myszkowskiego w Chrzanowie.

Chrzanów, 17 marca 1887.

L. 14232. (2871 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Borszczowie wzywa niewiadomego co do życia i miejsca pobytu Leisora Aspis spadkobiercę Isaaka Garfunkel na dniu 18 stycznia 1867 w Jezierzanach zmarłego, by swoje oświadczenie do spadku w przeciągu jednego roku do tutejszego Sądu wniósł, inaczej pertraktacya spadkowa po Itzku Garfunkel z oświadczonymi spadkobiercami i kuratorem dla niego w osobie p. Maryana Zalewskiego przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Borszczów, 7 września 1886.

L. 3897. (2870 1—3)

C. k. sąd pow. m. del. w Złoczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Rudolfa Zechę, iż ś. p. ojciec jego Józef Zecha dnia 21 kwietnia 1870 w Złoczowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarły, spadek pozostawił i wzywa go, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej oznaczonego licząc, w tymże sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej spadek z ustanowionym dla Rudolfa Zechy kuratorem adwokatem drem Wesołowskim w Złoczowie przeprowadzonym będzie.

Złoczów, 22 marca 1887.

L. 2331. (2995 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniłowie ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej Leizora Wolfa Pressa kuratorem Chaima Leiba Arnolda z Wojniłowa i doręcza ostatniemu tusądową uchwałę z dnia 4 lipca 1885 do l. 3225 dozwalającą wpis prawa własności do 2/4 niewydzielonych części ciała hipotecznego wykazem hip. Nr. 506 Wojniłów objętego na rzecz Chaima Vogel.

Wojniłów, 13 maja 1886.

L. 3540. (2981 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsk. delegow. w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jędrzeja Witka, iż Jan Kozioł z Jastrząbki nowej, wniósł przeciw niemu pozew o uznanie własności parc. lk. 4146 do wyk. hip. l. 320 ks. gr. gm. Żukowice należącej, na skutek którego termin do rozprawy ustnej na dzień 16 maja 1887 o godz. 9 rano wyznaczonym, a dla obrony jego praw kurator adw. dr. Goldhamer z substytucyą adw. dra Ringelheima zamianowany został.

Tarnów, 14 marca 1887.

L. 1841. (2992 1—3)

Erazma Janickiego z miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, że Jozef Sklenka dnia dzisiejszego do l. 1841 wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie 122 zł. 40 ct. a. w., że termin do rozprawy sumarycznej na dzień 25 maja 1887 o godz. 9 rano wyznaczony i Władysław Rubczyński z Kamionki kuratorem dla niego ustanowiony został. o czem tegoż zawiadamia się z wezwaniem, aby osobiście albo przez pełnomocnika zgłosił się lub swemu kuratorowi potrzebną informacyę do obrony udzielił, inaczej złe skutki zaniedbania sam sobie przypisać musi.

C. k. sąd powiatowy.

Kamionka, 28 lutego 1887.

L. 4090. (3008)

C. k. sąd powiatowy m. d. w Kołomyi zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Barucha Ratha, że Mojżesz Senensieb wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie 10 złr. 40 ct.

Do rozprawy drobnostkowej wyznacza się termin na dzień 3 maja 1887 9 godzinie rano. Kuratorem pozwanego na tegoż koszt i niebezpieczeństwo został adwokat dr. Rasch ustanowiony; wzywa się zatem pozwanego, by kuratorowi środki obrony podał lub innego zastępcę sądowi wymienił.

Kołomyja, dnia 20 marca 1887.

L. 2015. (3015 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ulanowie zawiadamia nieobecnego z miejcca pobytu niewiadomego Michała Gumielę, że przeciw niemu Józef Stawski, Teresa Swacha i Mikołaj i Maryanna Wołoszyny tudzież Katarzyna Sieradzka wytoczyli pod dniem 18go marca do l. 2015. 2016 i 2017 skargi o uznanie własności i intabulacyę kilku parcel w. h. l. 10 ks. gr. gminy Szyperki objętych w którym to celu wyznaczył termin do rozprawy na dzień 14 maja 1887 i że dla tegoż Wojciecha Zawadę naczelnika gminy Szyperek kuratorem ustanowiono, wzywa go zatem aby środki służące ku jego obronie temuż kuratorowi dostarczył, lub też na terminie sam osobiście stanął.

C. k. sąd powiatowy

Ulanów, dnia 20 marca 1887.

L. 2014. (3005 1—3)

Janowi Wesely'emu urzędnikowi kolei państwowej w Suchy skradziono książeczkę Nowosandeckiej kasy oszczędności nr. 1559 wystawioną na Jana Wesel'yego, opiewającą na 724 zł. 49 ct.

Ktokolwiek takową posiada winien ją w 6 miesiącach sądowi obwodowemu „Nowy Sącz“ przedłożyć, inaczej umorzenie książeczki nastąpi a wystawca tejże za nią odpowiadać nie będzie.

C. k. Sąd obwodowy

Nowy Sącz, 2 kwietnia 1887.

L 1131/pr. (3004)

Na drugą zwyczajną z dniem 1 czerwca 1887 rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych w N. Sączu mianowanym został Prezydent Szklarski przewodniczącym, radcy Dzikowski, Misiewicz, Wiśniowski i Rożański jego zastępcami.

Nowy Sącz, 16 kwietnia 1887.

L. 3697. (3017 1—3)

Zbaraski c. k sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przeciw nieobjętej masie spadkowej Augusta Mazewskiego i Wiktorowi Sieleckiemu o 803 zł. 46 ct. i 170 zł 85 ct. dodatkowo do obwieszczenia sprzedaży realności pod l. 400/3 l. 2822 umieszczonego w nr. 280 „Gazety Lwowskiej“ zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wiktora Sieleckiego, że dla niego kuratorem pana Juliusza Opolskiego zamiast pana Zygmunta Dzierzanowskiego ustanowiono.

Zbaraż, 8 kwietnia 1887.

L. 56247. (3021 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek prośby Feigi Türk o wydzielenie z ciała tabularnego pod l. k. 877²/ parcel, zapadła uchwała tabularna z dnia 19 grudnia 1885 l. 59952. Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomej Maryannie Potockiej do rąk równocześnie w osobie adwokata dra Bodeka z zastępstwem adw. dr. Reissa ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym Edyktem Maryannę Potocką, aby w należytym czasie ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła, i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

Lwów, dnia 27 grudnia 1886.

L. 14883 (2946)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w skutek polecenia z dnia 26 marca 1887 l. 12815 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych przy firmie „Browar parowy I. Lilienfeld i spółka“ następujące zmiany uwidoczniono:

1) że w miejsce zmarłego dnia 24go sierpnia 1886 spólnika jawnego Ire Lilienfelda wstąpili jako jawni spólnicy tegoż synowie i spadkobiercy dr. Zygmunt Lilienfeld i Marek Lilienfeld:

2) że firma ta nadal będzie opiewać po polsku „Lwowska spółka browarnicza, przedtem I. Lilienfeld i spółka“, po niemiecku „Lemberger Brauergesellschaft vormals I. Lilienfeld et Comp.“

3) że firma w ten sposób będzie podpisywaną, iż pod stampilią polską „Lwowska spółka browarnicza przedtem I. Lilienfeld i spółka“. lub niemiecką „Lemberger Brauergesellschaft vormals Lilienfeld et Comp“ położą swe podpisy kolektywnie spólnicy jawni dr. Szymon Schaff, Fischel Jampoler i Emanuel Jampoler.

Lwów, dnia 9 kwietnia 1887.

L. 4832. (2936 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Brennera, że przeciw niemu jako byłemu jawnemu spólnikowi firmy M. Kachane i spółka wytoczyła firma Bracia Christophery pozew de pr. 25 września 1885 l. 14654 o zapłacenie kwoty 137 marek 79 fen. tudzież, że dla niego ustanowiono w tej sprawie kuratora w osobie adwokata dr. Mieczysława Gałeckiego i wzywa go oraz, aby temuż kuratorowi dostarczył środki obrony, lub aby sądowi wymienił innego swego pełnomocnika; inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

W Tarnowie, 7 kwietnia 1887.

L. 13412 (2976)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem. że w ts. rejestrze handlowym dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie Towarzystwo zaliczkowe w Lubaczowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w skutek ts. polecenia z dnia 5 marca 1887 l. 8350 uwidoczniono, że na ogólnem Zgromadzeniu członków na dniu 20 lutego 1887 odbytem, w miejsce dotychczasowej dyrekcyi wybrano nową dyrekcyę, mianowicie Jana Złonkiewicza dyrektorem (ponownie) Ignacego Szydłowskiego kasyerem i Antoniego Wilka kontrolorem, którzy to członkowie dyrekcyi wybór przyjęli.

Lwów, dniu 2 kwietnia 1887.

L. 1474. (2939 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niniejszem Annę z Rzeszutków 1o Piątkową 2o Smołuchową w rzekomo w Rossyi przebywać mającą, ażeby do spadku po swoim ojcu Antonim Rzeszutku zmarłym w Janinach dnia 4 grudnia 1886 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w przeciągu jednego roku do tut. sądu się zgłosiła; po upływie bowiem tego terminu spadek ten ze zgłaszającymi się tylko dziedzicami i z ustanowionym dla niej w osobie Błażeja Rzeszutki kuratorem pertraktowany i ukończony zostanie.

Tuchów, dnia 23 marca 1887.

L. 2403. (2924 1—3)

Nowosądecki sąd obwodowy zamianował nieobecnemu Ignacemu Wadowskiemu kuratorem dr. Janczurę adwokata w Nowym Sączu, celem dopilnowania praw jego w sprawie o wykreślenie prenotacyi prawa zastawu dla szkód wyniknąć mogących z samowładnego przywłaszczenia ruchomości masy Tomasza i Filomeny Wadowskich ze stanu biernego 9/10 realności l. 162 w Nowym Sączu. Ignacego Wadowskiego o tem się zawiadamia. aby kuratorowi środków dowodowych dostarczył, lub innego pełnomocnika ustanowił.

Nowy Sącz, 9 kwietnia 1887.

Kuratele.

L. 2293 (2984 2—3)

W miejsce Franciszka Liebego ustanowiono dla marnotrawnego Semiona Przedrzymirskiego kuratorem Franciszka Janowskiego z Bełza.

C. k. sąd powiatowy

Bełz, 28 marca 1887.

L. 6424 (2963 3—3)

Walentego Mężyka z Łęgu za marnotrawcę uznano a kuratorem dlań Jana Wardzałę ustanowiono.

Tarnów, 22 marca 1887.

L. 1883 (3014 1—3)

Katarzyna Biłyk z Leszczyn uznaną została za umysłowo chorą.

Kuratorem Iwan Zahorbeński z Leszczyn.

C. k. sąd powiatowy.

Dobromil, dnia 26 lutego 1887.

Upadłości.

L. 1721. (2714 3—3)

Oznajmia się, że stałym zawiadowcą masy rozbiorowej Markusa Spitza Antoni Grzegorz Agobsowicz, zaś tegoż zastępcą Schaja Kohn zamianowanym został.

Sąd obwodowy

Kołomyja, 12 marca 1887.

L. 789. (3002 1—3)

Oznajmia się, że stałym zawiadowcą masy rozbiorowej spadkowej masy Jakóba Spitza adw. dr Rosch, zaś tegoż zastępcą Mechel Hammer zamianowanym został.

Sąd obwodowy.

Kołomyja, 10 lutego 1887.

Konkursa.

L. 11215 (2998 2—3)

Konkurs

na posadę starszego kontrolora we Lwowie z poborami VIII. klasy rangi i z obowiązkiem złożenia kaucyi w wysokości jednorocznej płacy.

Podanie należycie wnieść najpóźniej do 10 maja br. w ck. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 18 kwietnia 1887.

L. 11785 (2999 2—3)

Konkurs

na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Iławczu powiatu Trembowskiego za kontraktem służbowym i kaucyą 200 złr. z płacą rocznych 200 złr. ryczałtu kancelaryjnego 60 złr. i wynagrodzenia 700 złr. za codzienne jazdy posłańcze między Iławczami a Trembowlą.

Podania należy wnieść najpóźniej do 18 maja br. w ck. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 18 kwietnia 1887.

Księgi gruntowe.

L 65. (3006)

Komisya hipoteczna zawiadamia, iż wyłożyła do powszechnego przejrzenia ar-

kusze posiadania i inne, służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Żarnówka. Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą do dnia 28 kwietnia 1887, na którym dalsze dochodzenia w razie potrzeby prowadzone będą.

Maków, 16 kwietnia 1887.

L. 66. (3007)

Komisya hipoteczna ogłasza, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Juszczyn dnia 1 maja 1887 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawiera ogłoszenie do Urzędów gminnych rozesłane.

Maków, 16 kwietnia 1887.

L. 20362. (1783 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla ustalenia czterech nowych wykazów hipotecznych l. w. h. 1255, 1256, 1257 i 1258 księgi gruntowej gminy katastralnej Miasta Krakowa w okręgu sądu powiatowego miejsko-deleg. w Krakowie termin wyznaczony pierwszym Edyktem z dnia 22 września 1886 l. 13737 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionymi wykazami hipotecznymi objętych z dniem 15 lutego 1887 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych nowych wykazach hipotecznych uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 15 czerwca 1887 włącznie, w sądzie krajowym w Krakowie zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 22 lutego 1887.

L. 2934. (2154 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych pod nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Brzezówka, czyli Wola Lubecka, w gminie katastralnej Brzezówka w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowy;

Górki w gminie katastralnej Górki;

Izbiska w gminie katastralnej Izbiska, w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Smarzowa z przyległościami Smarzówka i Łazy, w gminie katastralnej Smarzowa;

Borowa w gminie katastralnej Borowa, w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;

a) Niewodna dolna przyległość ad Wiszniowa dom, 5, pag. 205 i

b) Części Niewodna scheda Ia Janowszczyzna, scheda IIa Konopaczyzna i scheda IIIa Gostwiczyzna zwane dom. 48, pag. 249, i dom. 63, pag. 252, w gminie katastralnej Niewodna;

Zawadka vel Zawada w gminie katastralnej Zawadka;

Glinik Górny w gminie katastralnej Glinik Górny, w okręgu sądu powiatowego w Frysztaku;

Boruszowa, w gminie katastralnej Borussowa, w okręgu sądu powiatowego w Żabnie;

Brzyście Dębowieckie w gminie katastralnej Brzyście Dębowieckie;

a) Trzcienica dom. 97, pag. 69 i

b) Browar w Trzcinicy dom 361, pag. 126; w gminie katastralnej Trzcinica;

Lisów w gminie katastralnej Lisów, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

a) Błaszkowa dom. 46, pag. 326;

b) Połowa dóbr Błaszkowa „Rychlówka“ dom. 124, pag. 131;

c) Część dóbr Błaszkowa „Stary Dwór“ dom. 439, pag. 398;

d) Charzówka dom. 509, pag. 131 i

e) Józefówka dom. 509, pag. 151, w gminie katastralnej Błaszkowa, w okręgu sądu powiatowego w Brzostku;

a) Jodłówka dom. 63, pag 246;

b) Jodłówka Wójtostwo dom. 104, pag. 97;

c) Nasalowa dom. 63, pag. 242 i

d) Kozłowa vel Kozłówki dom. 63, pag. 238, w gminie katastralnej Jodłówka, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

II. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Makowica w gminie katastralnej Makowica w okręgu sądu powiatowego w Limanowy położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29, dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając

od dnia 1 kwietnia 1887

uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kollegialnym a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I. w sądzie obwodowym w Tarnowie; co do wykazów tabularnych ad II w sądzie obwodowym w Nowym Sączu; jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 dz. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały; — aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kollegialnego a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I w sądzie obwodowym w Tarnowie, co do wykazów tabularnych ad II w sądzie obwodowym w Nowym Sączu najdalej

do dnia 1 maja 1888,

gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; — a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub reszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 15 lutego 1887.

Doniesienia prywatne.

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem

na rok 1887

nabyć można po cenie **2 zlr. 60 ct.**

w ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przysłać **2 zlr. 70 ct.,** z których przypada 10 cnt. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

HERBATA

KAROL BAYER

Lwów

przy ul. Krakowskiej l. 11.

poleca wyborną

HERBATĘ

funt (1/2 kilo) po 1 złr. 50 ct., 2 złr., 2 złr. 50 ct, 2 złr. 75 ct, 3 złr. 75 ct.

Herbatę w paczkach po cenach składu C. Traua, c. k. dostawcy nadwornego w Wiedniu. 1841 15—30

HERBATA

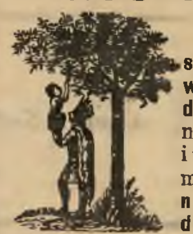
Majątek ziemski

pół mili od stacyi kolei Olszanica, w powiecie Liskim, jest zaraz do sprzedania lub wydzierżawienia.

Bliższej wiadomości udzieli Wny **Wł. Wiktor, Wola p. Zarszyn.** — Pośrednictwo wykluczone. 2858 6—6

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU



VIRESCIT FUNDO

Maść ta leczy **wrzodzianki, pryszcze, czerwoności, krosty, węgry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty** na częściach ciała **porosłych włosami** i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje **natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.**

Słoik 2 franki we Francyi w Paryżu w aptece p. **MOULIN**. 30, ulica Louis-le-Grand.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wewiórskiego; — w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

Wobec niebezpieczeństwa cholery koniecznem jest zaopatrzenie się w Ocet desinfekcyjny 6996 34—0

flakon 25 lub 50 ct.

i Trociczki desenfikcyjne

pudełko 10 ct.

środki te radykalnie oczyszczają powietrze od mikrobów zaraźliwych i szkodliwych zdrowiu

poleca

Jan Ihnatowicz

we Lwowie ul. Kopernika l. 3, w Krakowie Sukiennice l. 20, w Czerniowcach Rynek l. 2.

ST. MARKIEWICZ

we Lwowie, Rynek l. 42.

poleca 1126 11—10

z zupełnie świeżego transportu

przewyborne w smaku i zapachu

przez **Suez** sprowadzane

HERBATY

chińskie,

	a mianowicie:	1/2 kilo.
N. 0.	„Assam-Pecco-Mandarin“ najprzedniejsza mieszanka arom.	zł. 5·—
N. 1.	„Taszu“ Perła chin. żółto-kw.	4·40
N. 2.	„Juntojczan Pecha“ biało-kw.	4·—
N. 3.	„Nadżyn“, czarna mocna	3·09
N. 4.	„Souchong“, mało narkot.	2·28
N. 5.	„Congo“, familijna dobra	2·—
N. 6.	„Proszek herbaciany“	1·50
N. 7.	„Wysiewki“, z najlep. herbat.	1·70
N. 8.	„Souchong“, najprzedniejsza w oryg. drewnianych skrzynkach	4·—
N. 9.	„Souchong“, powyższa na wagę	3·60
N. 10.	„Czarna karawanowa“, Wereszczenki, funt rosyjski	4·80
N. 11.	„Kwiatowa karawanowa“, Wereszczenki, funt ros.	6·—

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic. akcyjnego

BANKU HIPOTECZNEGO

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% Listy Hipoteczne,

jako też

5% Premiowane Listy Hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1870 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.— Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczania prowizyi.**

(2428—?)

OLIWA DO MASZYN

w różnych gatunkach do każdego użytku poleca

JÓZEF HANKE WE LWOWIE,

Rynek l. 38 we własnym domu. Skład farb i handel materyałów pod „Czarnym psem“. 5626

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

porcelany, szkła i towarów mięszanych

we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1846.

---

poleca

Wypożyczanie naczynia stołowego

z porcelany i szkła

etażer i koszów na owoce, oraz **noży i widelców na uczty, bale i wieczorki.**

Podczas pobytu Najjaśniejszego Pana we Lwowie, dostarczałem nakrycie stołowe równocześnie na obydwa bale.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papier... F...